

Edebiyat Defteri

Fors_5 -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Nisan 2026 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BAYAT SİMİT

Kan kırmızı gözlerim komik ve çekici
Dilimde garip bir tat
Kâbuslarım son şarap şişesi
Boş gözlerle bakıyorum

Yorgun ve nasırlı ellerime
bir dirhem içki değmemişti dudaklarıma
Zerdüş ruhum kendini yatağa attı
Uzun zamandır tıraş olamadım

Emekli bir memurdu hayallerim
Yağmur altında ıslanan yalnız ben değilim
Ruhum sırlısklam
Konuşmak istediğimi sezinledim.

Tam karşımdan esen sert rüzgâr içime işliyordu
Ateş isteyeceğim birisini arıyorum
Tanıdık veya göz aşinası olsa
Fakat kafam o kadar dağınıktı ki

Simitleri bayat olan kafeden çaldığım çakmağı
Zorladım kendimi, ama nafile hatırlayamıyordum.
Duruyor ve bekliyordum neyi beklediğimi
Kimi ne için beklediğimi, doğru yerde mi beklediğimi bilmiyordum

Belki yine aynı şey oluyordu,
Uzun süredir hasretini çektiğim hayaller
Durakladım. Garip bir durum olduğunu tahmin etmeliydim.
Uykusuzluk ve yorgunluğumun devam ediyordu

Şaşkın kafam kafedeki buğday tenli hatuna daldı
hiçbir anlamı yoktu ve garipti
Kısa bir dalgınlık geçirdiğimi anladım
başiboş, serseri köpekler gibi dolaşırken

Şaşkın şaşkın yüzüme baktı
"simitimizin yanında tavşan kanı çay ister misin "
Sustum.
Beynimi kurcalayan bir yığın soru vardı ?

Nedendi acaba?
Başımı önüme eğdim. Kararsız bekledim bir kaç saniye
Lanet hafızamdan çıkaramıyordu bir türlü...
"Ben içmem," dedim.

Otobüs durağında ki yarı oturur şeklindeki
Cesedin sol cebinden çaldığım 90 TL üç dört günlüktü.
Yoksa yanılıyor muydum?
Yanılıyordum tabii,

Sanki yağmur hızını daha da artırmıştı.
Derin derin nefes aldım.
Bugünün günlerden hangisi olduğunu bulmaya çalıştım. Perşembe veya cuma olmalıydı

Tanrı'dan ümit kesilmez.
Sabırlı olmayı bilmek gerekir
İster istemez gülümsedim.
Tebessümüm gözünden kaçmamıştı.

Dertleşmek, içimi dökmeme izin vermesi bile ne nimetti.
İki yıldan beri beni bunalımlara sürükleyen
Katilim sendin ellerin hâle yumuşak

Başıma ilk defa geliyordu bu hal.

Asıl garibime giden ise ilk defa seni gördüm.
Islak asfaltın üzerinde cesedim
asfaltın üzerinde arabalar etrafa su sıçratarak gidiyor,
O geri gelmeyecek diyordu. Yanılıyordu

Daha fazla dayanamayacağımı anlamış
tereddüt etmeden sağ yanağıma buse kondurdu
Daha iyisini bulamadım
O an için en mutlu adam ben idim

Kırmızı ojesi tırnaklarına çok yakışıyordu.
uzun saçlarından sivri topuklusu
hemen hemen hiç makyaj yapmazdı.
Ben onun katil yüzünü seviyorum zaten ☹☹

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295726/bayat-simit.html>

BENİM SİLAHIM VAR

Başına bir dert gelirse ondan gelir.
Y ahu, dedim ya, takma kafana.
Az önce bir haberci geldi.
Bu sana biraz tuhaf gelmiyor mu?

"İçim rahat değil endişeleniyorum."
"Neden"
sen ona bak! Gerisi bizi ırgalamaz.
Öldüğüne emin misin ?

Henüz bilemeyiz ?
Kaldır o koca kışını ve gezete al aptal
"Üzölmüş gibi görünüyorsun." Bilemiyorum,
Bankacı neden öldü ?

Akıl sır erdiremiyorum, onu kim öldürmüş olabilir?
Hatırlamıyor musun gerçekten ?
Dün gece sokak ortasında infaz ettin
İnanamıyorum! Olacak şey değil!

Bir yanlışlık olmasın?
Kapa çeneni
"Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?"
Gözleri iri iri açılmıştı.

Buradan gitmek istiyorum
"Hangi parayla gideceksin"
Herifin cebinden bir kuruş bile çıkmadı
Bende 2 lira dostum var

İki ekmek birde gazete al.
Çalabilirsen domates ve soğan kap
Menemen yarım kaldı
Bankacının öldürölmesinde onun da rolü var mı?

"bilmiyorum galiba olması lazım"
"Yalan !!! bu," diye kükredim
Onu yalnız ben öldürdüm
Kendi silahım ile benim silahım var !

Cesedi incelemek hiç aklıma gelmedi,
"Bunun için takibat yaptık neden uygulamadın"
Cesedi benimle konuştu ? ?
"Hayır dostum ölüler konuşamaz"

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295832/benim-silahim-var.html>

KORKUYORUM

Gülümsedi...

"Tıpkı babam gibi konuştun."

Yüzüme anlamlı bir şekilde bakarak,
Hayretle beni süzmüş, "Sen ciddisin," demişti
"Ne oldu, nereye gidiyorsun?"

Bedenim seni terk edecek biliyorum
"Üzülme," diye fısıldadım kulağına.
Her şey düzelecek.
"Korkuyorum," diye fısıldamıştı.

"Kimden?"

"Her şeyden... Öncelikle de hayattan."
Ölmekten..
İçimde anlamsız bir korku var

Kendime lanetler okumaya başladım
Saatime baktım, on ikiye on vardı.
Bu kahrolası yerde kalamazdı
Saatler kaybedeceğime derhal oraya gitmeliydim.

Tekrar durdum...
İsmimle hitap eden şahsı tanımaya çalıştım.
Yüzüne bakakaldım
Hoş bir hatundu,

Kırmızı uzun bir elbise
Gereğinden fazla dekolte değil mi bu elbisen?
Mağrur bir edayla gülümsemişti.

Kendimi güç tutmuştum.
O kadar güzeldi ki alacakaranlık ta gün doğdu
"Sen de duydun, değil mi?
Melül melül etrafa bakındım.

Tıpkı dün geceki gibi
Karşımda Azrail'i bulacaktım
Verilen antibiyotiklerle iki gün içinde zar zor toparladım
Mantıklı bir sebep bulamıyordum,

Uykusuzluktan bitkin düştüğüm hallerde
feri kaçmış gözlerinde iki damla yaş vardı.
Ben de afalladım.
Endişeyle yüzüme baktı.
"Korkuyorum," dedi.

Reddedilmekten korkuyorum.
Artık ikinci bir kere reddedilmeye tahammülüm yok,
Şaşkınlığımı ifade etmeliydim.
Nefesim kesilir gibi oldu bir an.

Üzgünüm, ama ziyadesiyle geç kalmış.
Öyle değil mi?
Ölmek istiyorum
Sıkıcı bir andı. Sessizlik uzayınca ayağa kalktım.

Gitmeye hazırlanıyordum.
Yine kısa bir an duraksadı.
Seni sevmiyorum dedi
"Affedersin," diye mırıldandı.

Senelerdir onu bu kadar gergin ve sinirli görmedim.
Silah eline çok yakıyordu oysaki
Benim silahım nereden buldun onu ?
Asık yüzüyle, "Çantamdan," dedi.

Veda etmek için elimi uzatmıştım.
Son kez dokunmak istiyorum.
Rakımdam bir yudum aldı, bol suyla beraber.
Çek vur hayatım değişir hayatımı..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295980/korkuyorum.html>

ŞEYTAN KIZ

Uykuya dalmış pozları yapmaya kalkıştım.
Sanırım biraz şaşırılmıştı.
Hatta bir ara göğsüme dayadığı başını kaldırıp kısa bir süre bana baktı.
Gözlerinin içi gülüyordu.

Bu defa masum, her şeyi anlatmaya hazır,
Yeniden aynı oyuna gelmek istemiyordum. Şeytan kız
Zaten içimdeki kuşkuyu yenemiyordum.
"Boş ver. Beni ne kadar sevdiğini biliyorum artık.

Oyunsuz duramıyordu.
Kaşlarımı çatarak o nefis kara gözlerinin derinliklerine dalmak istiyordum.
"Hâlâ anlatmamı istemiyor musun?" diye sordu.
Ben o konuları kapattım, sen de bir daha dönmeyeceksin.

Sen bir katilsin ama benim katilim !!!
Akşam oluyordu,saate bakmaya üşendim
Saatler süren bir sevişmeden sonra ikimiz de yorgun düşmüştük. Tabii
Daha doğrusu ben öyle sanmıştım.

"Yeter artık. Daha fazla oyun istemiyorum"
Uzanıp dudağıma hafif bir öpücük kondurdu.
"Beni gerçekten çok seviyor musun,
Başımı salladım şimdi tek amacım seni mutlu etmek...

Hafif bir uyku mahmurluğu da vardı üzerimde.
Şiddetli bir şekilde "Yalan söylüyorsun."
"Hayır" diye kükredim.
Evinin adresini bir yere yaz da bırak bana...

Burası benim evim lânet olası.
"Ah Orhan ah!
Dertsiz başımı bin bir belâya bulaştırdım. Üzgünüm !?!
Ama sen bana göre biri değilsin.

Yüzü bir anda sapsarı oldu.
Gözlerinde hafif bir endişenin izlerini yakalamıştım.
Beni yarı yolda mı bırakacaksın?
İçimden sııttım, ama ona hiçbir şey belli etmedim.

içimi bir sevinç, daha doğrusu intikamın tatlı zevki kapladı. Artık kozlar benim elimde
"Ne demek istiyorsun!"
Hiç oralı olmadım Kıs kıs gülmeye devam ettim

"Sen de kimsin, ulan?" diye homurdandı.
Gayri ihtiyari ağızımdan bir küfür fırlayıverdi.
Bu gece belki de hayatımın gecesiydi,
Öfke, kızgınlık, hırsıyla birlikte çıldırtıcı bir aşkı,

Sevdayı ve ruhumu dinlendiren huzur dakikalarını birlikte yaşamıştım.
Yavaş yavaş endişelenmeye başlamıştım.
Polisler neredeyse gelirler umarım...
Dilim damağım kurumuştu.

"Ne o, yoksa korkuyor musun?" diye sordu.
Gözlerim karanlığa uyum sağlayınca odanın tamamen boş olduğunu fark ettim.
Şaşırarak yüzüne bakakalmıştım.
Bulduğum mekâna yabancı olduğumdan tedirgindim !

Hızla yaklaşıp koluma girdi.
Ağır ağır eski ahşap evinde dolaşmaya başladık.

Neredeyse şafak sökecekti, günün ağarmasına çok az zaman kalmıştı.
Galiba asıl düşürücü darbem bu olmuştu.

Hıçkırarak gözlerinden yaşlar gelmeye başladı.

"Lütfen beni öldürme"

İyice köşeye sıkışmıştım

Çaresizliği her halinden belli oluyordu.

"Beni korkutmaya çalışıyorsun, değil mi?"

Bu denli âşık olan biri sevdiğini öldüremez."

"Aşk mı?"

Yüzüme korkunç bir maske takarak karşılık verdi..

"Seni öldüreceğim."

[italik][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297940/seytan-kiz.html>

ÇAMURLU BOTLAR

Tek kelime ile "Soyun" diye emretti.
"Üstündekilerin hepsini çıkar. Çırılçıplak kalacaksın" dedi.
bacaklarını kırarak dizüstü yere çöküverdi.
Boynunu bükmüş öylece olacakları bekliyordu.

Yüzündeki şaşkınlığı görmek için bir maaşını fedaya çoktan razıydı.
Mesele çözülmüştü artık.
"Şu, yaşlı bir adam vardı... O mu?" diyebilirdi.
O gece tutuklandı.

Önce inkâra kalkışsa da,
Evindeki çamurlu botlarını açıklık getiremedi.
"Söylesene, ne düşünüyorsun?
Genç kızı öldürmesi için bir sebep lazım.

"Eh, şimdi açıkla bakalım bana.
makul bir izah aradı ama bulamadı
Sibel hanımdan
Para istemiş ama her seferinde reddetmiş.

Bu durum bir cinayet sebebi değil mi?
"Saçmalama!" diye kükredi Başkomiser Salih..
Cinayeti zanlısı koşmak için biraz fazla yaşlıydı.
Gayriihtiyari ayaklarına baktım,

Ancak 42 numara olmalıydı.
Ama şimdi yeni bir sorunla karşı karşıyaydım..
Bot veya çizme izlerinin boyu oldukça büyüktü ?
Birden beynim karıncalanır gibi oldu.

O yağışlı ve fırtınalı gecede
Site bekçisi kafa çekmişti uykuya dalmıştı
Kış mevsimi sitede in cin top oynuyor.
Bekçide bunu bildiği için sızdırtı.

"Devam et" dedi Baş komiser.
Yaşlı kadının gördüğü sarı muşambalı adam,
Cinayet olayı yavaş yavaş beynimde canlanıyor.
O sırada beynimi meşgul eden bir sorun daha vardı

Öyle fırtınalı bir gecede, saat ikiye yaklaşırken
Genç kız hemen kapıyı açması biraz zor gibi geliyordu.
Tanıdık bir sima ile karşılaşması lazımdı oysaki ?
Kapıda hiç bir zorlama işareti rastlanmadı ?

45 numara ayakkabı izi bırakan kişinin katil olduğunu düşündüm..
Korkarım sizleri de buna inandırdım..
Böyle düşünmekte haklıydım.

Zira haklıydım ipucu bulmaya çalışıyordum.
Aklım iyice karıştı.
Katilin salondaki ayak izleri nasıl ortadan kaybolmuştu?
Cinayetin mutfakta işlendiği apaçık ortada

Aklımıza gelen tek makul açıklama salondaki izlerin cinayet sonrası temizlendiği noktasındaydı.
Çamurlu ve kanlı yer bezleri aramış ama bulamamıştık.
Katil herşeyi önceden tasarlamış
Yani katil hem cinayet aletini hem de kirli bezleri yanına alıp uzaklaşmış.

"Rahat olun amirim, bu defa tüm taşlar yerine oturdu" diye fısıldadım.
Başkomiser başka soru sormadı, birkaç saniye dalgın dalgın düşündü.

Bunların hiçbir yeni bilgi değildi ?

Sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Evet" dedi Başkomiser

"Uyandığınız saati hatırlayabilir misiniz?"

Bekçi aval aval bakakaldı

"Herhalde ikiye geçiyor olmalıydı. İki buçuk filan, belki de üç.

Başkomiser silahının kabzesi ile bekiye vurdu.

"Lütfen yeniden hatırlamaya çalışın" dedi

"Neden böyle bir şey soruyorsun?"

"Olayın onun nöbetine denk gelmesi,

perişan etti.

Vicdan azabı çekiyor,

acaba benim bir ihmalim var mı diye kahroluyor."

"Nasıl bir ihmal?" Diye sordu Başkomiser

"yani katilin siteye girişini görmeliydim"

Polislerden biri, "Dur bakalım!" demişti.

Hızla kapıyı açtı Bekçi gelen genç kızın sevgisi

Başkomiser içinden

Katil olduğununa eminim diye içinden geçirdi ?

Tabii bu da bir varsayımdı

Hemen tabanlarına bakıp orada da çamur izi aradı fakat

izmeleri pırıl pırıl...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1298844/camurlu-botlar.html>

BAŞ KOMİSER !

Yağışsız ve rüzgârsız bir hava vardı,
Güneş gri bulutların arasından yüzünü gösteriyordu.
Ruhumu yakan kıskançlık ateşi daha da yoğunlaşmıştı.
Fakat içinde garip bir tedirginlik hissetmiştim

Ruhum sessiz kalmayı yeğlerken,
Asıl işime dönmem gerektiğini biliyordum
Baş komiser bu kez bakışlarını bana çevirdi.
"Sen de mi öyle düşünüyorsun?" diye sordu.

Ben, aynı kanıda değilim amirim.
"Sebeup soygun veya hırsızlık değil"
"Bu nokta kesin"
Maktulenin çantasındaki nakit paraya bile dokunulmamış.

"Yaşlı güvenlikçi hakkında ne düşünüyorsun?"
"Ben onu tamamen saf dışı bırakıyorum."
Baş komiser başını salladı
"Neden?" dedi

"Önzezi diyelim, efendim.
O adam bana cinayet işleyecek biri gibi gelmedi."
Baş komiser dudaklarını büzerek kararsız bir şekilde mırıldandı:
"Ben de henüz kesin bir şey söyleyemem "

"Bunu biliyorum"
Adamı ben de sorguya çektim.
"Olay yeri inceleme ekibinden verandada üç farklı ayak izleri tespit etmişler.
Bunlardan birinin güvenlik görevlisine ait olduğu kesin, onda şüphe yok.

Baş komiser dikkatle beni süzdü.
'Yani cinayeti iki kişinin mi işlediğini söylemek istiyorsun?'"
Odada kısa bir sessizlik oldu.
"Ayak izlerini ben de inceledim.
Oldukça net ve açıktı.

Baş komiser liseli bir kız edasıyla
"Ya cinayet yağmurun başlamasından önce işlendiyse ?
"O zaman verandadaki izleri neyle açıklayacağız?
"Lanet olsun, bu vaka hiç hoşuma gitmiyor"

"Bu iş gittikçe canımı sıkmaya başlıyor.
Akla gelen ihtimaller birer birer fos çıkmaya başlıyordu.
Otopsi raporu henüz gelmedi lânet olası
Mesleğin en zor yanı buydu, saat kavramı yoktu.

Soğuk fakat pırıl pırıl güneşli bir gün vardı dışarıda.
Geceyi rahat geçirememiş ve hafif sarhoş idim
Bıraksalar akşama kadar uyurum.
"Ne yazık ki bu lüksün olamayacak.

Hiç vakit kaybetmeden kafeye yöneldim
Garson kızın yüzünde hiç makyaj olmamasına rağmen yine de çok alımlı ve cazibeliydi.
siyah balıkçı bir kazak ve aynı renk pantolon vardı.

Maalesef hayatın acı bir gerçeği bu;
Bir iki saniye durup etrafı dinledi. Rüzgârın uğultusundan başka hiçbir ses yoktu..
İlk şaşkınlığı geçtikten sonra bu seyirden garip bir keyif almıştı.
Sonra cebinden sigara paketini çıkarıp bir tane tellendirdi.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299003/bas-komiser.html>

MOZZARELLA

İki saat önce indim uçaktan. İlk uçağa atlayıp geldim
Evime girerken şafak yeni söküyordu.
Yorgun ve yaralı bedenime her türlü enerji kaynağı iyi geliyordu.
Yerde bıraktığım kan izlerime, rastladım.
Evin köşe bucak pislik içinde idi.

Birbirlerimize baktık.
Kazayı değil, kaza sonrasında olanları saklamak istiyordu o. Ve de kaza sonrasında oynadığı rolü.
Üzerinden duman tüten kahvesine bakıp sordu.

Kesinlikle emin misin ?
Onun bu cinayete ilgisi yok.
Kaza olması gerekiyordu ?
Dört saat oldu diye düşündü.
Tam dört saattir yoğun bakımda.

Bana ısınmam için verdiğin palton.
Ceset kokuyordu.
Rüzgârın uğultuları arasından yaklaşan ambulansın sirenini duydu.
Elini yaranın üzerine bastırıp ılık kanı ve yapışkan eti hissetti.

Ses yükseldi, yakınlaştı.
Göğsünden vurulmuş dedi hemşire
Bir yılanın zehirli dişleri gibi vücudum
ısıniyordu âdeta
Önlerinde kapkaranlık bir cadde uzanıyordu şimdi.
Ambulans ilerlemeye devam etti.

Omuzlarıma sardığı paltosu kadar sıcak duygularla kendisine baktığımı biliyordu.
Soğuktan çenesi sürekli titrediği için konuşamıyordu.
"Ben onunla ilgilenirim," dedi Doktor
"Onu görmedim?"

"Tamam, tamam," diye mırıldandı
Doktor. "Her şey yolunda."
Ayak seslerini duyabiliyordum şimdi.
Beni öldürmek için geldiler.
Koşup derhal evden dışarı çıkmam gerek

Yine kırılan bir cam sesi duydu.
Nereden girmeye çalışıyordu eve?
Bu ses verandanın kapı camı olmalı idi
Kapıyı açıp yavaşça içeri doğrudan kaydı.

Birden aklıma geldi: Cep telefonum!
Kahrolası telefonu neredeydi?
Tanrım, sana şükürler olsun dedi içinden ve 911'i tuşladı.
Cam parçacıklarından biri ayağına batmıştı.

Ayak tabanı kanla ıslanmıştı.
Dışarıdaki gölge pencereye doğru yöneldi
Karin üzerinde hisırdayan bot seslerini duymaya başlamıştı şimdi.
Bir adam verandadan örümcek misali tırmanıyordu.

Fosforlu saat kadranına baktı. On bir kırk beş.
Teri üzerinde kurumaya başlamıştı.
Bu kadar heyecan onun için bulunmaz Hint kumaşı gibiydi...
İşte yine aynı ses. Sanki biri duvarı tırmanıyor.

Kalbi yerinde fırlayacakmış gibiydi.
Duyduğu her çatırtı ona birinin ayak sesi gibi geliyordu.
Gittikçe yaklaşan kulak tırmalayan o ses.

Sadece siluet halinde seçebildiği adamlar sessizce bedenini izliyordu.

Bu donuk, ruhsuz yüz ona hiç de yabancı değildi.

Kulak kesildi bir an evdeki seslere.

Uça uça merdivenlerden aşağı inip yeniden mutfağa geri döndü.

Yumuşacık taze mozzarella peynirini küçük küpler halinde kesti.

"Zanlılardan birini tanıyorum,"

"Bir zamanlar evliydim onunla."

Peki acaba bu Noel akşamında o nereye gidecekti?

acaba?

:) Evine mi ? Ölümüne mi ? :)

:) Mutlu Noel'ler 911 :)

Bu akşam da yalnızlığı biçtin işte.

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299115/mozzarella.html>

KOŞULSUZ TESLİMİYET

Gecenin dondurucu ayazına rağmen,
İri bedenine oldukça ufak gelen kısa bir ceket vardı sadece.
Işığın yansıdığı penceye yaklaştıkça.
Soğuğa rağmen terlemeye başlamıştı.

İçeriden kadının otoriter sesi yükselmişti:
"Gel!!!"

Sesi sert ve mütehakkimdi.
Genç kadın bir iki adım atıp adamın oturduğu iskemlenin önüne geldi.
Uzun bacaklarını iki yana açınca yeterince örtemediği mevzun bacakları bütün ihtişamıyla ortaya çıkmıştı.

Büyülenmiş gibi kadına bakmaya devam etti.
"Yüzüme bak" dedi.

Kadının koyu kırmızı ruj sürdüğü dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrılmıştı.
"Her emrimi yerine getirmeye hazırsın, değil mi?"
Adam kısa bir tutukluluk süresi ile

"Evet, efendim. Ne isterseniz?"
"Benim için cinayet işleyebilir misin?"
Adamcağız sesini çıkaramamıştı.
Hâlen akli pürüzsüz bacaklarında idi.

Genç kadın gözlerinden ateş fışkırır gibi söylendi
"Köpeğimin sadakatini görmek istiyorum"
Uzun maviye çalan çizmesini çıkardı
Adamın önüne fırlattı.

Göğsü körük gibi inip kalkıyor, dudaklarından sızan tükürükleri yutmaya bile eriniyordu.
"Hadi!!! çizmelerimi yala bakalım" dedi.
Adamın bunu büyük bir keyif ve zevkle yapacağını adı gibi biliyordu.
orgazma erişmek üzere olan birinin garip inlemeleri çıkıyordu

Heyecanı doruğa tırmanmıştı.
"Emrimi bu gece yerine getirmeni istiyorum , anladın mı?"
ağır ağır dizlerinin üzerinde doğrulmaya çalışırken
Bir an duraksadı
"Emredersiniz efendim"dedi

"Hadi öyleyse, Durma karşımda."
Dışarının ayazı adamı biraz kendine getirir gibi olmuştu.
Sinsi emeline kavuşmak için ondan daha iyi bir silah olamazdı.
"O benim sadık köpeğim'diye mırıldandı hanımefendi

horlanmak, aşağılanmak, tahkir edilmek, son derece mutlu oluyor
gerçekten bir köpek gibi kendisine sadık olduğundan şüphesi yoktu.
Etraf hem zifiri karanlık hem de sessizdi.
çizmelerini yalarken duyduğu lezzet hâlâ kaybolmamıştı.
"Evet, evet ben bir köpeğim" diye söylendi.

Beyni zonkluyordu âdeta.
Hanımının onu tahrik edecek mizansenler yaratacağından
emindi
Tek yapacağı bir cinayet işlemek
Kimse odan şüphe bile duymazdı.

Bir süre hiç kımıldamadan yatağın içinde kalarak
Plan yapmaya başladı
Fakat içinde garip bir tedirginlik hissetmişti. Kesinlikle
Dışarıdaki fırtınanın çıkardığı uğultudan ve camlara çarpan yağmur taneciklerinden korkmuştu

Gecenin karanlığına doğru baktı.

Olağandışı hiçbir şey göremedi.
Yıldırımlar yakın yerlere düşüyor olmalıydı...
Bu havada kimse dışarıya adım dahi atmaz diye düşündü

Sersem sersem etrafına bakındı.
Artık o gözü dönmüş serserilerden bir farkı yoktu.
Başka çaresi kalmamıştı, şimdi hücum sırası ondaydı.
Çok dikkatli olmalıydı bu defa.

Bakındı etrafa. Kimsecikleri göremedi.
Tüfeğini sıkı sıkıya kavrayarak ilerledi.
Mutlak sessizlik hâkimdi.
Evin karanlık görünümü onu korkutmuştu.

Paniğe gerek yok, diye kendi kendine telkine çalıştı..
İlk defa canından endişe etmeye başladı.
Kapıya yaklaştı. Daha da yaklaştı.
Tüfek sesinin gecenin karanlığında yankılacağını biliyordu.

Tüfeğini samanların arasına iliştirdi.
Ölümün ağırlığını hissettirmek, ölümü duyurmak istiyordu.
Bu kadar korkak olma, seni iğrenç anormal yaratık
Korkudan zangır zangır titriyordu. Güçlü olmalıyım...

Samanlıktan kör bir bıçağı eline aldı.
Ölüm sessizliği denen şey bu olmalıydı.
Kalp atışlarını hisseder gibi oldu bir an.
Şafak sökmemişti daha,

Etraf karanlıktı ama ona rağmen
Çimenlerin üzerinde yatan bir ceset gördü.
Buz kesmişti yürüyüşü bile değişmişti
Hanımın'nın bahsettiği kişiydi.

Öldürmek isteği kişi
Belki de çok geç kalmıştı. İçi cız etti
Derin bir sessizlik vardı ortada.
Yaradan hâlâ hafif hafif kan sızıyordu ama bu kadarına pek aldırmadı.

Kesik kesik hıçkırıldı.
Acı gerçek beyinde yer etti.
Her an kusabilirdi.
İrzina geçmek için son hazırlıklarını yapmaya başladı.

Ne var ki kaderi böyle tecelli etmişti.

Sevinç mi yoksa üzüntü mü duyması gerektiğini hâlâ kestiremiyordu.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299331/kosulsuz-teslimiyet.html>

BİRİCİK ŞEY TAN

Ona bu sabah ikinci bir kere telefon etmeyi dűşündü.
Araması gayet normaldi.
Bu kız neden ısrarla beni arıyor diye dűşünür müydü?
Ne söyleyecekti Şimdi?
Keşke bu kadar acele etmeseydim, diye geçirdi içinden.

İblis dilediği an ve saatte ruhuna giriyor,
Gerçek kimliğini rahatlıkla çalıyordu
Aramakta olduğu kızın sevgilisini dün gece
On iki sularında sırtına 2 el ateş etmişti.

Teskin edici cümleler buldu kendince
İblis ruh, diğer ifadeyle öteki benliği, İçi nefret duygusuyla dopdoluydu.
Kan görmek istiyordu ve yakında da görecekti.
Telefonu kapattığında başını iki eli arasına alıp bir süre öylece kalmıştı.

Yüreğinde bir eziklik hissetti.
Kırk yaŐlarında, ince ve zayıf bir adamdı.
Bir an göz göze geldiler.
İnanılmaz bir olaydı bu.

Etrafta yine silah sesi yankılandı.
Katliama devam ediyordu.
Yeni cesetleri,yeni olaylar
Yüzünden yağlı terler akıyordu.

Terleri elinin tersiyle silerken yerde kurŐunlanmış cesetlere baktı.
İçerinin sıcağı daha da artmıŐtı
Çaresizliğe isyan ederek silahı kafasına dayamıŐtı.
Bu dehşet verici tabloyu bir an oyun gibi hissetti.

Her nefes alıp veriŐinde ciğerleri sızlıyordu.
O iblisi önüne geçilmez bir hırsıyla kurŐunlamak istiyordu.
ırpınan kalbinin göğsüne yaptığı basınç,onu deli ediyor
Polis arabaları olmalıydı veya itfaiye.

Çok kısa bir süre nefretle birbirlerine baktılar.
Gözlerinde, bir an, çocuklarının ve karısı İlknur'un hayali canlandı.
Sonra birden utanarak bakışlarını kaçırdı.
aklından geçenleri fark etmemesi lâzımdı;

"Allah kahretsin!" diye homurdandı
İri etli dudakları hayretten aralanmıŐ, gözlerinde donuk bir ifade.
İŐittiklerine ihtimal vermiyordu.
"hemen reddetti olmaz yapamam!"

"Bu kadar emin olma!"
Evde iki küçük çocuğun ve güzel bir eŐin var
"Aman Allahım!
"Hiçbir Şey anlamıyorum"
Nefesi kesilme derecesine gelmişti.

"İütfen! Lütfen !Bu olmasın" diye inledi.
Ölümün korkutucu ürpertisini tekrar tekrar içinde hissetti.
Yüzünü, azardan alınmıŐ bir bebek gibi büzerek bekledi.
Acaba mı, diye dűşündü bir an.

Ama aklına gelen Şey olanaksızdı.
Aklına gelen ihtimali kabul etmek istemedi.
Ama o ihtimal bir anda bütün vücudunun gerilmesine neden oldu.
Kanındaki adrenalin arttığını hissediyordu.

Rahatlamış ve kuş gibi hafif hissetmeye başlamıştı kendini.....

"Beni ne zaman serbest bırakacaksın"dedi kısık sesle

"Üzgünüm ama bunun için Genel Başkan'ın onayını almak zorundayım." :)

[ikiyanayasla] [alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299513/biricik-seytan.html>

GÜNAHKÂR

Ne Cennete ne de Cehenneme inanırdı.
Onun kanaatinde unutulmuş insanlar ölü sayılırdı.
"Korkma!" dedi. "Seni öldürmeyeceğim"
"Sanırım seni seviyorum," dedi.

"Sakın bir çılgınlığa kalkışma" dedim.
Jale'ye bir göz attım.
Yerler kan içindeydi.
Kadın taş gibi hareketsizdi.

O gerçekten masumdu.
Tabancayı elinden almalıydım
"Korkuyor musun?" dedi.
"Cevap ver!"

"Evet" diye fısıldadı nihayet
Keyifle gülümsedi
"Yüksek sesle söyle!"
"Evet!, evet korkuyorum."

Bu çılgın ve gözü dönmüş veletten her şey beklenirdi.
On yedi on sekiz yaşında neredeyse daha çocuk denecek bir gençti.
Kadın ne diyeceğini bilemeden yüzüne baktı.
Taktik değiştirmeliydim, çünkü korkunun ürpertici pençesi yavaş yavaş sarıyordu bedenini.

Nefretle yüzüne bakıyordu.
Yüzündeki iğrenç ifade midelerini bulandıran cinstendi.
Etrafına göz ucuyla baktı.
Zemini rutubetten yer yer yeşil yosunumsu küf bağlamış depoya benziyordu.
Bir gece geçirdim bu yerde.

O anda Jale'nin kımılmadığı sezdim.
Yüksek sesle...
"Kadıncağızın yaşamını merak da etmiyor musun?"
"Beni ne ilgilendirir ki?"

"Ne demek bu?"
Hiç oralı olmamıştı oysaki.
Sesimi çıkarmadım.
Yavaş yavaş toparlanıyordum.
Soluklarım belli bir intizama girmişti.

Kulağına eğilip fısıldadı.
"O siyah jartiyer hâlâ bacağında mı?" diye sordu.
Başını sallayıp onayladım
"Önce cesedi ortadan kaldırmalıydım" diye konuştu.

"Tek endişem senin durumundu"
"Kendini zorlama," dedi ikna edici bir tonla.
"Çok kötü günler geçirdin."
"Bana istediğini yapabilirsin"

"Senin gibi eşi bulunmaz bir kadına sahip olduğum için çok şanslıyım," diye mırıldandım.
Alnımdan gözlerime doğru damlacıkların süzüldüğünü hissediyordum.
"Buraya evliliğimizi konuşmaya geldik"
Küstah bir şekilde homurdandı.

"insanoğlu daima geleceğini düşünmek zorundadır"
Bu olay ben de ikinci bir travma yaşatacak kadar vahimdi.
"Ne demek istiyorsun !"
"Benim hakkımda ne biliyorsun "

"Sen bir cinayet işledin" yüzü güldü bir an !
Şaşırdığımı itiraf etmek zorundaydım.
Cesedi köşkte daha fazla tutamadığın için köşkü kundaklamıştın.
"Fakat cinayet gecesi köşke geldiğinde, ceset bulunmadı, bulamadılar"

" O ceset nerede biliyor musun? " diye heyecanla sordu.

Nereye koyduysan ordadır, ben sadece seni seviyorum...

[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299625/gunahk-r.html>

KARABASAN'IM

Ağlayamıyordu artık...
Gözlerinden yaş bile gelmiyordu
Soluğunu tuttu.
Şimdi üstündeki bu pislikten kurtulmak,

Yeni bir hayata baş koymak istiyordu.
O anda her şeyin bittiğini anladı.
Artık bu kâbusun şu veya bu şekilde bitmesini istiyordu.
Hayatta en değer verdiği canı kaybedeli 2 sene olmuştu.

Şimdi tamamen korumasız ve çaresizdi.
Her an kötüye en kötüye ulaşması ihtimal arasında idi.
Fırsat eline geçmişti işte
Hayallerini hayal kırıklığı uğratan.

Pisliğin evine uğrayacaktı.
Yalnızlık içindeki korkuyu büsbütün arttırdı.
Dehşete kapıldı.
Paniğe gerek yok, diye kendi kendine telkine çalıştı.

Etrafta kimseleri göremiyordu.
"Sen endişelenme" iblis onu öldüreceğim
"Dikkatli ol! Pisi pisine vurulmanı istemiyorum"
Daha fazla kayba tahammülü yoktu.

Bir an önce harekete geçmesi gerekiyordu.
Ayak sesleri duydu.
Gecenin karanlığına sığındı.
evin arka cephesine koştu,

"Nereye?" diye sordu iblis
"Ne bileyim ulan? Herhangi bir yere işte.
İblis vazgeçebilme ihtimali düşündü.
"Eve bir yerden girmem lazım"

Kararsızlığın doğurduğu kısa bir sessizlik oldu.
"Cephanemiz yeterli değil mi?" diye homurdandı iblis
"Cephane mi yanıma silah almadım!"
"Seni aptal!"

"Evi ateşe verip yakmaya ne dersin " diye sordu.
"Peki" dedi.
"Ama verdiğin sözü unutma."
Karabasanımda gaiplere karışsa da gerçek hayatta dipdiri karşımda.

Sesini duymak bana en iyi ilaç," dedi

Muzip bir eda ile yüzüme bakıp gülümsedi.
"Ama burada yapacağım işler var daha."
Ciddileşti birden.
"Bu acele niye hayatım?" diye mırıldandı.

[alt_cizgi]! "Sen bilirsin. Ne de olsa patron sensin," diye takıldı.
[/alt_cizgi]

"Bu akşam sendeyim," dedi.
Sevinmem lâzımdı ama bir an durakladım.
Acaba bu gece de aynı kâbusu görecek miydim?
Bir an sıkıntı bastı,

Artık bundan böyle her uykuya dalışta o kâbusun esiri olacağımı düşünmeye başlamıştım; zira o eski kâbus

periyodum değişmişti.

Güncellendi : 13.5.2020 1:40

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300005/karabasan-im.html>

Kusursuz cinayet

Bazen yıldızlar hizaya gelir bazen
Tanrı sana gülümser.
Onca kavga gürültüden sonra kazanan sadece aşk olur.
Sadece bir şans.

O kadar ürkütücü gelmemiştii ilk kez
Koridorlar pembe çiçekli çelenklerle süslenmişti.
İşte baharın ilk belirtileri diye düşündü.
Şehrin kokularını şişeye doldurmak yeterlidir

Çocuklar mutlu bir şekilde anne babalarının ölümünü seyrediyor.
Güneşin son ışıklar pencerelerden süzülürken bakışları birbirini buldu.
Ama hâlâ planlamadığım birkaç detay daha var.
"Harika. Sonunda da kan revan içinde kalalım değil mi?"

Biliyorum bundan hiçbir kazancım olmayacak.
Yani belki bana inanmayacaksın ama seni özlüyorum.
Kalbinin neden durduğunu öğreneceğiz.
O gece oradaydın.

Bana komaya girmeden önce birden fazla hayal kurdum.
Soğuk ve karanlıkta hiç acı duymadan hiç korku duymadan öylece kımıldamadan yattım sonsuza dek.
Ben öldüm....
"Ama ertesi sabah yüz binlerce kişi de hâlâ hayattaydı."

Hâlâ kalp atışlarım hissedebiliyorum.
Avuçlarının içinde.
Merminin verdiği tahribatı gözlerini kamaştırmıştı.
Başını çevirdiğinde birden ışık karanlığı delip geçti.

Ayağım uyuşmuş, bacakları soğuktan tutmaz olmuştu.
Ay ışığının kar üzerine yansımasıyla birlikte acımasız. Bembeyaz bir kar simsiyah bir figür olarak
Çok kolay bir hedef haline gelmiştim.

Sessiz ol, başka bir şey yapma dedim kendi kendine.
Belki de evde olmadığımı sanacaklar.
Ne garip Adımlar gittikçe yaklaşıyordu.
Ya şimdi, ya asla

izler ayak seslerini duyabiliyordu şimdi.
Mutfağa kadar giden kan izlerini takip ederek geldiler.
Yavaş yavaş pencerenin kenarına gidip dışarı baktığında seni göremedim.
Kurtarıcımı..

Her daim yanımda olacaktın ?
Peki nereye kayboldun ?
Evin önüne park edilmiş bir araba filan da yok.
Peki nereye kaybolmuş olabilirdi birden acaba?

Karın üzerinde hışırdayan bot seslerini duymaya başlamıştı şimdi.
Evin etrafında dolaşıyordu muhtemelen.
Telefon beş kez çaldıktan sonra telesekreterin sesi duyuldu. Kısa ve kesin.

Ben*Zişan lütfen mesaj bırakın*
Bip sesini bekleyip derin bir nefes aldım
"O kadar kanı gördüğünde ağlar mısın ? "
"Yüzyüze konuşmaktan daha iyi çünkü tepkinin ne olacağını kestiremiyorum"

Ya neyse işte...
Şimdi neler hissettiğimizi çok iyi anlacaksın !
"Nasıl neler hissettiğimi?"

"Sevgiden bahsediyorum"

Baktı.

"Sensin en güçlü olan."

"Ya tabii."

"Daha güzel bir kelime kullanamaz mısın?"

Böyle bir kabus görmektense ölmeyi tercih ederim.

Hiçbir zaman mutluluğu tadamadım.

Atkuyruğu yapılmış o güzel kızıl saçlarından bir kaç tutam avucumun içine aldım.

Her halinden aşık olduğum anlaşıyordu.

Aptal aşık seni !

İçinden bir şeyler tırtıklamaya başladı

Midem bulandı...

Öyle kolay kolay hiçbir şeyi kabul etmezdim hayatıma

Hiçbir şeye, hiç kimseye teslim olmazdım

Bu ne hız aşkısı

Büyü mü ? Yaptın bana

Sana o bile yakışır...

[alt_cizgi]

Takip edilmediğinden emin olmak için iki kez durup arkama baktım.

Nereye gidiyorsun ? diye sorma tatlım.

Zinnalarla süslü mezarına...

"Size de mutlu Noeller peder!"

"Bir ara gelip sizi ziyaret edeceğim"

Hoşçakal, hayatıyla hayatıma umut ışığı olan Bir tanem

Yüzüne tükürmek yetmez Anne* senin de.

Sende git bıçak gibi yaramıdeş...

[/alt_cizgi]

13.5.19 💔

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300133/kusursuz-cinayet.html>

ÖLÜM KOKAN HERŞEY

Arka bahçede oturmuş cırcır böceklerini dinlerken birden
'O'nun sesini duydum.
Hayatımın anlamını..
Gözlerimi bir kez daha kapadım

Bakışım sabitti.
Bir gün bile yeminimi bozmadım.
Seni her zaman sevdim.
Sen öldükten sonra da

Kısık bir sesle [alt_cizgi]
"Ben her daim yanındayım"[/alt_cizgi]
Bir günah işledim
Sonra bir başkasını.
Sonra bir başka günah daha.

Nereye kadar?
Bir de sonra cinayet işlemek daha da kötüsü.
Başını salladı ve acı acı güldü.
Senin için en doğru neyse onu yapacağım.

"Bazen ağzından çıkanı kulağın duymuyor."
Bu teklifi ikinci kez söyledin.
İntihar edemem biliyorsun
Omuzunu silkti[alt_cizgi] "Olabilir. Her şeyin bir ilki vardır."[/alt_cizgi]

Söyleyiş şekli hoşuna gitmemişti
Ona öyle bir bakışı vardı ki, sanki içini dökmek ister gibiydi.
Saçma sapan
Kasvetli gökyüzü ruh haline tıpatıp uyuyordu.

Geçen salı cadde üzerindeki cafeye gitmiştin
Garson kız yemeklerini masaya getirdi.
Kıza hayran hayran baktığını gördüm
Her geldiğinde biraz daha aşık olduğum fark ettim.

Masa adeta bir ziyafet masasına dönüşmüştü.
Nereden buluyorsun bu kadar parayı çalışmıyorsun ?
Cumartesi akşamı saat dört'de öldürdüğüm adamın cebinden.
Çıkan paralar harca harca bitmiyor ki.

Burada küçük bir bekar evi tuttum.
İstedğim gibi döşeyeceğim.
Bilirsin işte.
Geniş ekran bir televizyon,bir koltuk yaylı ama

Homurdandı.
"Sence umurunda mı?"
"Ne yaptığının farkında mısın peki?"
"Evet."

Hayatımın kontrolünü elime alıyorum.
Durdu.
Bensiz benim kararların olmadan adım dahi atamazsın.
Bunu sana ağustos'ta eve dönerken söylemiştim hatırlarsan.

O zamandan beri beni haketmediğini düşünüyorum
"Neden bunları konuşuyoruz anlamadım."
"Çünkü senin için endişeleniyorum.
Uçurumun kenarından düşmek üzeresin, ama kimseyi yardıma çağırmıyorsun.

Uçurumdan atlamak kendimi boşluğa bırakmak istiyorum
Ama sen izin vermiyorsun ?
Beni bu berbat hayattan kurtar.
Benim istediğim gibi öleceksin...

[alt_cizgi]"Birkaç planım var aslında," diye ekledi.[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300454/olum-kokan-hersey.html>

KORKUSUZ KORKAK

Gözü pencereye dikilmiş, yavaşça nefes aldı.
Kafasını çevirdi.
Peki, şuradaki kadın...
Bilmiyorum... En azından, burası değil.

Bakışındaki okşayışı cildinde hissediyordu.
Güven verici bir dokunuş gibi.
Onu arzulamıyordu, hayır, öyle arzulamıyordu.
Onu çevresinde görmek istiyor.

Sana asla yeterince teşekkür edemem.
Hayatımı borçluyum sana.
İyi olacak, göreceksin.
Ya senin için, senin için de iyi olacak mı?

Çocuklardan en küçüğü, Carly, ağzını açmadı.
O cinayete gören tek kişi değil mi ?
Kaza onun yüzünden olduğu halde kimse onu cezalandırmıyor.
Bir saat sonra, annesi yemeğini getiriyor.

Her lokmada, sanki adamın bir parçasını yutuyormuş gibi geliyor ona.
Bu hissi hiç unutmayacaktır...
Her zaman her şeye hâkim olmak isteyecektir.
Ağzını, belleğini ve bütün ruhunu yıkamak istiyordu.

Cesetleri bulmanız benim için ağır bir darbe oldu.
Oysa şimdi, bilmecenin parçalan teker teker yerine oturuyor.
Değil mi ?
Açılmış kafatasları, eksik birkaç kavalkemiği...
Hâlâ orada mı?

Hayatın cilveleri ne kadar güzel, değil mi ?
Çocuğun bir katil zanlısı...
Kent yavaş yavaş kabuk değiştirmeye başladı,
Sonbahar geliyor...

Bu kesin.
Öyleyse, kendimi neden mahrum edeyim?
Yağan Yağmurun beni temizlemesi lazım.
Öylesine körpeydi ki, iştahım kabardı.

Doğru, böyle bir şey yapmak.
Bütün o izleri bırakmak beni geriyor.
Carly elbette ötecektir er yada geç.
Siz... İğrençsiniz, diye güçlülle homurdandı.

Ya! Öyle mi diyorsunuz ?
Ben sizinle aynıyım, ama aradaki tek fark,
ben bilinçliyim,
ben dikkatliyim.
Gerçeği sadece ben biliyordum.

Ve o zaman
sustum.
Neden, hâlâ bilmiyorum,
Onlara hiçbir şey anlatmadım, anlatamadım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303161/korkusuz-korkak.html>

ŞEYTAN

Kar taneleri yere değmekte zorlanıyordu.
Çevredeki incir ağaçlarının ısıklanan yaprakları rüzgâra kapılıp dağılıyordu.
Otomobili keskin bir virajda kara saplandı.
Özel dedektif fazla inat etmedi ve soğuşa meydan okuyarak arabadan indi.

Olay yerine gitmeliydi bir an önce.
Bu kez, fazla ileri gitmişti

Felaketler iyi niyetten doğuyor diye mırıldandı.
Katilin şu sözü onu deli ediyor, her aklına geldiğinde sinir krizi geçiriyordu.
Nedir, biliyor musunuz ?
Onu hamile olduğu için seçtim; bebek beklediğini ablasına söylemişti.

Birden içini bir korku kapladı.
Bir dejâ-vu hissiydi, yakın geçmişte, yaşanmış, ancak hâlâ görmekte
Dünyayı bu hale ben getirmedim, onun için beni suçlamayın!
Bir hafta boyunca düşünüp durdum.

Düşünebiliyor musunuz.
Neden Polis oldum?
Neden yaşıyorum ?
Ne yapabilirdi ki ?

Zaman kazanmak, umabileceği tek şeydi.
Adamı konuşturmaya çalışmak tek çare.
Bu koşullar altında polis olmam sizi şaşırtıyor mu?
Tamam

Ufak tefek yanlışlarım oldu tabii, bazen kendimi kontrol edemeyip elimden geldiği kadar dövdüm.
İyi ya, çok basit, diye devam ettim.
Katilin kuru gülüşü, hainceydi.
Hâlâ anlamadınız mı ?

Haydi canım.
Hiç dikkatli değilsiniz, görmeniz gerekeni görmüyorsunuz
Sonunda, heyecanını güçlkle kontrol ederek, sözlerini sürdürdü.
Olaylara farklı bakalım.

Dirseklerinin üzerinde doğrulmayı başardı.
Etraf kapkaranlıktı.
Kim olduğumu biliyorsunuz, değil mi?
Evet, diye mırıldandı.

Burası şeytanın bekleme odası.
Bende şeytanın ta kendisi.
[alt_cizgi] Bir çılgınım, bir psikopatım [/alt_cizgi]
Oh, hayır... Olamaz! diye soludu adamlardan biri hızla gerileyerek.

Şeytanın Bekleme odasından bir çita edasıyla uzaklaştı...

__31.5.20__

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304022/seytan.html>

HAZİN SON

Gözler ruhun aksidir.
Gözlere sahip olan, ruhu da yakalar,
İşte o zaman, artık yalnız değildir.
Şimdi artık gerçeğin tam tersi olduğunu düşünüyordu acı acı gülümseyerek.

Açık kapının on santim ötesindeydi.
Soluk soluğaydı.
Kapının çerçevesi içindeki gölgeyi ancak seçebildi.
Kaçamak bir hareket aradı.

Odadan dışarı uzanan puslu lambaya sığıntı.
Dışarıda koruluğa kar yağıyor,
Gri gölgeler ölüm gibi uzaklaşıp kararıyordu.
Ortalığın birden sessizleştiğini fark etti.

Evin hiçbir yerinden bir ses gelmiyordu,sadece koridordaki saatin insanı uyuşturan tik takları.
Dehşetten donup kalmış bütün yüzler ona karşı gülüyordu.
Kimden kaçtığı bilmiyor.
Bilmemesi ona garip bir zevk veriyordu.

Daha ileri gitmemek için tırnaklarını avuçlarına geçirdi.
Yok yahu?
Hiç aynada suratına baktın mı ?
Ölüm saati geldi çattı paralel olarak türlü rüyalar içinde kalmıştı.

Aldırmazlık ile acıyı, heves ile umutsuzluğu karşılaştırdı.
Gizemin anahtarını neredeyse elindeydi.
Ama o elinin tersiyle itti ve kendini rüzgara bıraktı.
O zaman her şeyi baştan inceleriz.

Kar taneleri rüzgârda karmakarışık uçuşurken Fırından bayat simitdin kokusunu hisseddi.

Başını avuçlarının arasına aldı.
Geçen hafta salı günü terk eden eşi son kez
Eşyalar sağdan soldan toparlamıştı,
Üzerinde sigara tablası ile televizyonun uzaktan kumandası
olan sehpa.

Üst üste konulmuş birkaç etajere yerleştirilmiş kitaplar, bir de üzerinde telefon ve lambanın bulunduğu bir komodin.
Ne bir fotoğraf,her şey yokluğun belirtisi olabilir.
Alevlerin duvarlarda salınan kızılı, karanlığı belli belirsiz dağıttı.
Kemerli bir koridordan geçerek öfkeli gürültülerin geldiği bir odaya vardı.

Sağa sola dağılmış oyuncaklar ve dağınık bir yatak.
Bu yatak küçük kızının yatağı.
O her toplardı yatağını.
Renkli neonların aydınlattığı çalışma masası.

Onlar hakkında ne kadar az şey bilersen, o kadar iyi.
Yaşayan bir ölü oldum.
Beni terk etmeyen köpeğimizin esnemeleri eşliğinde hafif bir yemek yedim.
Daha ne kadar korkunç olabilecekti?

Öğrenip anlamak sadece bir zaman meselesiydi...

1 Haziran...

Kaynak:

DEPO

[italik]Sol kolumda 5 sigara yanığı.
Sırtımda kırıldığını tahmin ettiğim odun parçaları.
Bir yudum su içmekten mahsur bırakılan rujlu dudaklarım.
Yaralarım kabuk tutmaktan habersiz biçare.

Uykusuzluktan kızaran gözlerim.
Geçen salı 800 tl'ye aldığım ayakkabımı aradı.
Kimsenin geçmeye bile tenezzül etmediği yere
Sürüklenirken çıkmış olması gerek.

Zaman algısını yitiren beynim.
Dün bütün gün yanıma bile gelemediği o saatleri
Doğum günü olarak kabul etti.
Galiba onunda benden önemli yapacak işleri vardı.

Sol yanımda doğum günü pastası yerine
Kapıya ses çıkar umuduyla attığım odun parçaları vardı.
Demir kapıya her dediğinde çıkan umutsuzluk sesi
Bir karış genişliğinde üzerinde çiçek desenli bir pencere.

Pencereden güneş ışığı neredeyse girmeye korkuyordu.
Zemini rutubetten yer yer yeşil yosunumsu küf bağlamış.
Soğuktan titreyen elleri cebinde.
Kararsız adımlarla deponun rutubetli beton zeminini arşınladı.

Somurtuk bir çehreyle pencereden bakmaya çalıştı.
Pencere boyunu aşmaktaydı.
Artık tüm kuvvetini pencere bakmak için harcadığı biliyordu.
Bir umut bir iz bulmak kadesiyle.

Çocuklar gibi zıplamaya başladı.
Hava kararmış,birazda rüzgar esiyordu.
Bakma acısını değiştirdiğinde.
Ağaçların dallarının haybeye salladığını gördü.

Pis deponun çekilmez kokusu üstüme sinmişti.
Şuan yemekten çok ablamın bana mevzuniyet töreninde
aldığı parfümü üstüme deli gibi boşaltmak geldi.
Oda çantamda kaldı
Çantamı nereye bıraktığımı bile hatırlayamıyorum.

Beni buraya tutsak eden kişi herhalde onu kendisi almıştır.
Keşke düşürmüş olsam diye içinden geçirdim.
O küçücük çantada hayatım saklı idi.
Yine o dayanılmaz sigara kokusu.

Ve anahtarı her çevirdiğinde çıkan ses
[italik]Her şeyin yeniden başladığının habercisi.[/italik]
Sigara için biriydim ama
Bir gün kollarımda söndürüleceği aklımın ucundan bile geçmezdi.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305511/depo.html>

ÇARESİZLİĞİMİZ

[italik] Yerden kısa bir kalas alıp koşar adımlarla ilerliyordum.
Bu durumdan hiç hoşlanmamıştım.
Kafam boşalmıştı sanki
Ben çok geçmeden yorulacaktım ve o henüz terlemeyecekti bile.

Sıcak başlamış olan gün şimdi kavuruyordu.
Kaldırımlardan buhar yükseliyordu.
Duraksadığını hissediyordum.
Kalbimin çarpıntısından koltuk altlarım ıslanmıştı.

Daha fazla kendimi yormama gerek kalmamıştı.
Enseme sert bir darbe ile
yere yığılmam bir oldu.
Acaba bu hadiseyi büyüten ve içinden çıkılmaz bir mesele gibi hisseden tek ben miydim?

Caddelerde insanlar film seti izler gibi bakakaldılar
Belki de onlar haklıydılar.
Galiba gözümden bir iki damla yaş akıyordu.
Çaresizliğim ve nefretim birbirine düğümlenmişti.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306899/caresizligimiz.html>

SUÇLU

Evet.
Evimi kendim yaktım.
Bu düpedüz planlanıp programlanmış kasten adam öldürmeydi.
Öfkeme esir oldun

Kısa süreli bir sinir krizi yetti.
Şimdi aklıma daha başka sualler üşüşüyordu
Köşkten yangın sonrası ceset çıkmadı.
Anlatılanları bir türlü kabul etmek istemiyordum.

O yangını ben çıkardım
Öldüğünden emin olmak için bir süre bekledim.
Buna âdeta sevinmiştim, ondan kurtulmak, başımdan savmak için bir fırsat çıkmıştı
Kafam hâlâ karmakarışıktı

Geçmişle yüzleşmeye hazırım.
Nasıl olsa önünde sonunda olacaktı bu.
Ortada bir ceset yok.
Beni kimse suçlayamaz

Beynimde her şey sandığın kadar net değil.
Adamın yüzünü çıkaramıyorum.
Ama hatırladığım tek şey garip bir gülümseme atması
Cinayet anında masaya bağladığım ipler bile yok.

Masanın üzerine kapanıp hıçkırmaya başladım.
Zihnimin garip bir oyunuydu bu bana manası yoktu.
Bunları düşünürken bir yandan da giyiniyordum.

Sırtıma kalın balıkçı yaka kazak ve montunu giydim.
Tüylerim diken diken oldu birden.
Montumun cebindeki kabarıklık dikkatimi çekti.
Şaşkınlık içinde

Elimi montun cebine sokup ne olduğunu anlamaya çalış- tım.
Bu ipin cebimde ne işi vardı?
Beynim karıncalanıyordu âdeta.
Birtakım hayaller, şekiller hafızama hücum etmeye başladı.

Derin soluklar aldım.
Bir yere oturmak ihtiyacı duyuyordum.
Çıkardığım ip hâlâ parmaklarımın arasındaydı.
Şuurum yerindeydi.

Cebimde bulduğum ip muhtemelen yeni bir nöbeti tetiklemiş olabilirdi.
Kapının önünde öylece dikilip kaldım.
Sadece biraz daha dayanmalı ve yılmamalıydım.
Önce içimi bir sevinç kapladı.

Karşı kaldırımda geçen hafta öldürme çalıştığım
Babam bana el sallıyordu.
Amaçsızca bende karşılık verdim.
Belki de ortada bir cinayet de yoktu.

Bu sadece benim faraziyemdi.
Geçirdiğim travma için yarattığım bir sebep.
Acaba gerçekten bir cinayet işlenmiş miydi?
O halde öldürülen kişi kimdi ?

Ertesi sabah gözlerimi açtığımda,gözlerim yarı aralık onu süzmeye başladım.
Uyandığımı anlamıştı.

Beni ter basmıştı yeniden.
O anı görmediğimi biliyorsun.
Görsem söylerdim.
Bak yine aynı noktaya kilitleniyorsun.
Buharlaşıp o evden uçtu mu?
Bir ceset nasıl yok edilebilir ?
Tabii, çok önemli bir konu daha var yanında yatan kişi kimdi ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307019/suclu.html>

KATİL OLDUM BABA

[ikiyanayasa]Acaba benden bir şey gizliyorlar mı diye,
tereddüde düştü bir an.
Yeterince kanıt olmadığı için babamın katili meçhuldu.
O gün amcamın evine konuk olarak gitmişim
Şuana kadar herşey olağandı.

Konu babamdan açılmıştı.
Amcası cesedi bulundu yere gelen son kişi idi.
Tekrar anlatmak istemediğimi sarf ettim.
Bir duraksama oldu odada

Baban ağzındaki bantdan ses çıkaramamış olmalı dedi
Çıt çıkmıyordu evin içinde.
Titremeye başlamışım.
Elim ayağı buz kesti birden.

Sinirlerim inanılmaz şekilde gerildi.
Aklına gelen ihtimali kabullenmek istemedim.
Sessizlik sessizlik dikkatini çekmiş olmalıydı.
Şimdi hafif taktik değiştirmeliydi.

İlgisiz gibi davranarak,kaçamak cevaplar verdi.
Fakat savunma içgüdüğü baskın çıktı.
Her ne olursa olsun o benim amcamdı
Polisler amcam gelmeden önce ceset çorbasına koymuşlardı babamı

Bu ince ayrıntıyı nereden biliyordu ? ? ?
Olayın bu beklenmedik gelişimi karşısında ne yapacağımı bilemiyordum.
Kahveden bir yudum alıp
Bir an önce o evden çıkmak istedi.

Babamı öldüren beni de ortada kaldırmak ister.
Evime gittim kafamı cinayetin nasıl olduğunu anlamakla yordum.
Gece iki sularında garip bir telefon görüşmesi yaptım.
Amcam beni tek başına köşe başındaki cafeye davet etti.

Tek gelmemi iki kez vurgulayan sıradışı bir sohbet
Telefonu en ez yarım saat elimde kalmıştı
İştahım o andan itibaren ölmüştü.
Polise haber vermek ne kadar doğru idi.

Sabahın bir an olması için dua ettim
Artık bende kafamda nasıl adam öldürülür diye tasarladım.
Babamın tabancası ile cafeye gidecektim
Bütün şarjörü onun kafasına boşaltmak çok zevkli olurdu.

Tabancaya bir bebek gibi bakım yaptım.
Kahvaltımı hazırladım ama
Katiller kahvaltı yapmaz
Babamın en sevdiği montunu giydim

Silahlı kamufle etmek için
Kendimi ilk kez korkusuz hissedim
Bir can alacaktım
Babamı benden koparan kişiyi öldürmek ne kadar zor olabilir ki.

Sonra elindeki meyve suyunu bir dikişte bitirdim
Koca kız oldum ama halen içki içemiyorum
Katil olduğum zaman kendim alabilirim
Hatta kendi evimde içebilirdim...

🤪 Delisin yemin ederim 🤪

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307124/katil-oldum-baba.html>

KANLI PLAN

Hışımınla müstemilata doğru yürüdü.
Hiçbir zaman kilitli olmayan kapıyı ardına kadar itti.
Sağ köşede istifini bozmadan bekleyen bahçıvan vardı.
Sanki benim geleceğini biliyormuş gibi sessiz ve sakin bekliyordu.

Kapının yanında âdeta taş kesilerek hareketsiz kalmıştım.
Nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun ?
Onu sen öldürmedin değil mi ?
Ağır hareketlerle başını kaldırdı...

Oraya gittiğimde Küçük Hanım ölmüştü.
Bir süre tiksintiyle ona baktım
Senin öldürmen gerekiyordu ?
Bu aptallığı nasıl yaparsın ?

Köşke gizlice girdiğimde küçük hanım yerde hareketsiz yatıyordu.
İlk anda ki öfkem geçer gibi olmuştu.
Bahçıvan gülerek kim öldürmüş dedi ?
Bekçi öldürmüş.

Polis az önce telefon etti.
Gerçeği öğrendim.
O gerizekalı hayvanı dilediğim gibi yetiştirdiğini sanıyordum !
Ama bana ihanet etti.

Küçük hanımı senin öldürmen gerekiyordu ?
Acemi işi yaptığı kısıkvrak yakalandı
Ben daha erken bekliyordum yakalanmasını ?
Bahçıvan sırtarak

İşimiz yoluna girdi
Kutlamalar ne zaman ?
Hanımefendi kızgın ruh hali ile aptal ne kutlaması
Daha erken çok erken herşey için.

Cinayet mahallinde bir çok obje tesbit etti polisler.
Keskin kama yerleri sildiği kanlı ve çamurlu bez ve kırkdört numara bot
Aptal botlarını ile bırakmış.
Bekçi benim gürültüme panik yaptı

Eli ayağına dolaştı
Sanki ilk kez cinayet işliyor...
Yağmurlu havada bu iş yapılır mı aa salak ?
Ayağı ısladığı için botlarını çıkarmış olmalı

Tam bir cahil işi
Hanımefendi sinirden deliye dönmüş
bir daha böyle bir hata ile karşılaşacak olursam
Seni kendi ellerimle bogarım

Ne yapabilirdim ki,
ölmüş bir insanı bir daha öldüremezdim ki."
"Ama bana doğruyu söyleyebilirdin ?"

Bir daha ki sefere reçeteye kimi yazacaksın ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307367/kanli-plan.html>

SEVMEK GÜNAH MI ?

Sahneler seninle dolu.
Hayatım uzun metrajlı film
Erken final gerekti.
Başrol kendini astı

Hayal kırıklığına uğrattı
Herkesi şaşırttı
Eceli olmuştu, sevdiği kadın,o yine de mutluluğu seçti
Renklerini kaybetti gökkuşağı

Kâbusa döndü hayatı..
Hiçbir olgunun anlamı kalmamıştı onun için
Aklını kaybedercesine ona bağlı idi
Hayâlleri vardı oysa gerçekleşmeyen hayaller

Şimdi ise tavana asılı solgun vücudu
Yüzünde amaçsız bir gülümseme kalmıştı
Oda isterdi mutlu bir gelecek
Bu amaç için çabalamıştı.

Bir ihanet
Bir günah yok etti herşeyi
Gece gündüz çalışıp aldığı evinde
Hayatını sonlandırdı,

Kapısını çalan olurmuydu ?
Oda bundan korkuyordu.
Lakin bunu düşünerek zaman kaybedemezdi
Son kez eline kalem aldı

şu cümleleri elleri titreyerek yazdı

Şimdi neredesin bilmiyorum ? ama

Başlamadan biten hayata evlada ediyorum
Hoşçakal,

[alt_cizgi]hayatıyla hayatıma umut ışığı olan Bir tanem
[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307910/sevmek-gunah-mi.html>

Stabilize Aşk

[italik] Çok üzölme, dedi, inan bana böylesi ikiniz için de daha iyi...
Sen sevgilini kaybettiğin için üzölürsün.
Ben hiç sevgilim olmadığım için.
Senin de canın sıkılır, benim de.

Hepimiz düşler kurduk, herkes düşler kurdu.
Büyük düşler.
Yıllarca besleyip büyüttük düşlerimizi, düşlerimiz uğruna yaşamlarımızı bile feda ettik.
Uğruna gençliğimizden vazgeçtiğimiz düşler iyi hasat vermedi.

Gücü olanlar yeni düşler kuracak.
Gücü kalmayanlar...
Sıkıcı hayatlarına devam edecek.
Ölmek istiyorsun ha!

Gene yalan söylüyorsun.
Numara yapıyorsun !
Ölmeyi falan istemiyorsun sen!
Sen ne ölebilirsin, ne de yaşayabilirsin, sürünürsün yalnızca.

Ölmek mi istiyorsun?
Al öldür kendini!
Tabancamın yerini biliyorsun.
Ben serüven istemiyorum gücüm yok buna.

Sessizlik istiyorum, düzen istiyorum, en önemlisi güven
Ben çok yorgunum, çok örselendim.
İçi boş, eşya yok, soğuk, yabancı bir yer burası.
Sen de benim bir parçamsın aslında.

Kötü yanım hep
Hiç iyi olmadın
Kötüye yordum olayları
Kendini öldürdüm
Kendini astın...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308299/stabilize-ask.html>

GORİLLER VE FİLLER

[ikiyanayasla]Koluma dambıl
Arka tekerleğin altında ezilen çakıl
Hoşuna gitti mi ?
Verdiğim fasıl

Her yanı kızıl kadıncıl.
Sen de oldun sonunda toprakçıl.
Dizlerime umarızca tırmanan tırtıl
Geçsede bin yıl beklerdim tırtıl

Duvarda asılı kılıcım
Devrilmem uzun sürmedi.
Kılavuzum bir tırtıl
Aşılması imkansız dağlar

Anılmak istedim ilk defa
Acilen adil olmam lazım
Goriller azrail tadında
İskambil oynayan filler

Köpekler keskin virajlar alırken
Jelatin kaplı cesetler
Çirkin akbabalar alır kokuyu
Dönmeye başlarlar

Ayine zemin hazırlanır
Şirinlik işe yaramaz
Şahinler bakanlar tepeden
Onlara göre av küçük

Bana göre oldukça büyük
Kütüğün arkasında çalınan düdüğ
Akbabaların gözlerinde gözlük
Özgürlük isterdim özgürlük

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308426/goriller-ve-filler.html>

KILIÇ VE TABANCA

[ikiyanayasla]Kılıcım borçsuz
Ben bir haftadır pulsuz
Ordusuz,yurtsuz,kılavuz arayan iki kişi
Kuruntusuz yola devam domuz

Arzusuz temmuz ayını beklediler
Hudut çizildi onlara
Kanunsuz topraklarda
Otuz kişi vardı otsuz ovada

Tüyü bitmemiş ütülü gömlekliler
Ölçüsüz düpedüz formülsüz
Gözlüksüz görmeye başladılar
Alkolsüz oldukları anlayınca

Aracın başına geçtiler
Şarjorsüz tabancası torpido gözünde
Kendini zinde hissedince beyzade
Perde arkasında müjdeyi verdi

Gittikçe gözünde büyüyen orkide
Geçen seneden demode
Arbede içinden çıktı ziyade
Valide Niğde'den gelecek biraz gülümse

Bide elde kalan kurbanlık koyun
Herhalde tekgövde kalmak ister
Perşembe günü pazardan aldığım biber
Ezber bozacak kadar acı

Avcı ovayı sancı içinde tepti
Elinde tüfeği ile bombacıya sarıldı

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308575/kilic-ve-tabanca.html>

TOHUM VE LOKUM

[ikiyanayasla][italik]Çeyzime cevizler doldurdum
Çarşıdan aldım iki paket lokum
Sokağın köşesinde gördüğüm mazlum
Avcunun içinde tutuğu tohum

Toprağa kavuşacağı günü bekler gibi bekleyen
Ayağında karalastik
Kolları çizik çizik
Beni kendime getiren çimdik

[/italik][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308699/tohum-ve-lokum.html>

ANADOL'73

[italik]Yetmişüç model Anadol.
Rahmetliden kalma yılan işlemeli baston.
Rastgele yaralı sağ kol.
Fakir soframda bir lokma al ve defol.

Sende para gül yaprakları gibi.
Benim her işim demirleblebi.
Senin her gece gittiğin lobi.
Başlar şimdi hayatla derbi.

Sende hak verirdin bana.
Yaklaşık şimdi gemilerin limana.
Bir haftada diktiğin bina.
Benim evimden eksik olmaz makarna.

Çılgıncasına gez doya doya.
Paralar dolar hesabına.
Ben kaçırım her zaman ucuzuna.
İnadına içireceğim sana tarhana.

Bu hayatta çabalama boşuna.
Duvarda yok badana.
Su dolmuyor bidona.
Bitecek illaki bu karantina.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308884/anadol-73.html>

GECEKONDU

[italik][ikiyanaya]Bir yâr sevdim söz oldu.
Ellerime hüsrân konu.
Çatısı akan yeşiller içinde kalmış gecekonda.
Bahçesinde öylesine bekleyen ahududu.

Misafirlikler günöbirlik.
Yalancı dostane.
Gelmemek için söylediğim bahane.
Ruhum mengene dostu.

İyiden iyiye gidiyor gemi.
Kalbim buzhanede kilitlenmiş.
Anahtarı fakirhane dost sofrasında.
Bu hurda canım feda sana.

Yetmişüç model Anadol.
Üstünde branda.
Senin gibi nazlı göremedim bu dünyada
Bu zamanda hoş olur Gökçeada

Seni bekliyor bu hovarda gönül
Toprak altına gömülü üç gül.
Pek yakışır sana kakül.
Yine sabah oldu öter kafesimdeki bülbül.

Dört kollu tabut.
Barut taşıyan kara bulut.

[alt_cizgi]Bir dilim umut.
Bir dilim bulut.[/alt_cizgi]

[/ikiyanaya][ikiyanaya][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309118/gecekonda.html>

cicim

[italik][ikiyanayasa]Gölüşünü aklıma kaydettim.
Kendimle bitmeyen didişim.
Hayallerimi santim santim itişim.
Çeyizimde mevsimler biriktirdim.

Hayatımda yer vermediğim değişim.
Benim de canımı sıkıyor geçinim.
Ayakta kalmak için sarfettiğim azim.
Bende seni seviyorum cicim.[/ikiyanayasa][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310357/cicim.html>

ŞİPSEVDİ

[italik]Lavanta kokulu mor mendil
Sol yanında ıslak çalan Azrail.
Halim son zamanlarda mütevekkil
Ne yazıktır ki hayaller yine tecil.

Şipşirin pazar gününe kara bulut
gibi çöken magazin
Herkes ister kırmızı bir pelerin.
Hayatım acemi balerin.
Ayağımı göz göre vurduğum komodin.

Bu gecede cilvesiz,biçimsiz.
Rüzgar eser yapraklar düşer bahanesiz
Dehliz içinde kalan düşler îâdesiz,fişsiz,dertsiz.
Son yaktığın ateş artık alevsiz...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311313/sipsevdi.html>

HOVARDA

Küçük fare kapı aralığında.
O sırada ev sahibinin keyfi tıklarında.
Hovardalar meydanda adam öldürürler icabında.
Galibarda rengi oluşum aşamasında.

Başoda da oturan budala.
Elinde lambası.
Ajandasından iki sayfa eksik.
Yaşama hakkı çıkmadı kurada.

Mağlup olan pehlivan yeşil çayırdı.
Eline dökülen yağda sıcak mağlubiyette.
Ekmek almak için sattığı hurda.
Hayalleri şuan ya Gökçeada yada Bozcaada.

Ahtapot kollarını fêda etti.
Branda bulamadı ölü çocuğunun bedenine.
Vaktizamanında uzun uzun baktığı uçuruma attı ölü bedeni.
O an akrep yelkovan yılan gibi süzüldü boşluğa çaresizlik içinde.

[italik]Hakkari...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1313150/hovarda.html>

BEN KADINIM

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][italik]Sana benden yadigâr kalsın
Akrep yelkovan hep..
Bir iki bina sonra deniz
Tabutlar firarda cesetler varilde.

Hadi çiçek topla kaldıysa beton döküldü
Aşk gereksinim cinayet güdü
Adem oğlunun elindeki bıçak firdöndü
Olay yerinde katiller gözlerinde korku sağ elinde dürbün.

[/italik][/ikiyanayasla][/ikiyanayasla]

Hakkari

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314057/ben-kadinim.html>

TARABYA ŐEYTANI

[ikiyanayasa][italik]

Bu iğneyle kuyu kazmak gibi bir Şeydi.

Ne var?

Buldun mu?" diye sordu.

"Yanılmıyorsam, Őurası."

Elimle ilerdeki bir mefruŐatçıyı işaret ediyordum.

Arabayı münasip bir yere çektim, ikimiz de dışarı çıktık.

Apartmanın dış kapısı açıldı.

Gözleri bana dikilmişti.

"Senden sakın olanı temelli ediyorum " dedi.

"Tabii neden olmasın ? "

Dedim ama ne mümkün ?

Elime kağıt tutuŐturdu.

"İkinci kat beş numara dedi"

"İçerde canlıya dair kimse kalmayacak"

Emir sert ve acımasız

Belindeki silahı bana uzattı...

Silah ölüm kadar soğuktu.

Artık heyecan konuşuyordu.

Basamakları ikiŐer ikiŐer çıktım.

Zile var gücümle basıyordum.

Geri dönölmez yola giriş yapmıştım.

Kapıyı genç bir kadın açtı.

Hafif ve lavanta kokulu sesi ile " kime baktınız Beyfendi " dedi.

O an evet işte o an aşık olduğumu anladım.

Hiç sesimi çıkarmadan dinliyordum

Ne söyledi umrumda değildi.

Omuzuna hafif dokunuŐla polis misiniz ? dedi.

Yüzümün sararmaya baŐladığını farkettim.

"Ne o, korkuyor musun yoksa?" dedi içindeki Şeytan

"Ne bileyim?"

Şimdiye kadar bana oyun gibi geliyordu.

Ama..." "Ama ne?"

Yavaş yavaş toparlanıyordu.

Uğradığı ilk Őoku atlatmıŐtım.

Hâlâ tedirgin ve Őüpheli bakıŐlarla süzüyordu genç kadın beni.

İçimden "öldürmeliyim canlı kalmamalı" diye geçirdim.

"Biliyorum, biliyorum" diye güldü Şeytan

Şeytan...

"Sen işini çözü sonra Tarabya'da bir yemek yiyelim, ne dersin?"

Çocuk gibi dudaklarını büzdü.

Silahlı ateŐledi iiri girdi âdeta katliam yaptı.

Kaç kişi öldüğümü saymadı.

ÖpüŐme faslını bitirdiğinde arabanın radyosunu kurcalamaya başladım.

Güzel kadın arka koltuğa oturdu.

Dünya umurunda değildi.

Tarabya'ya iniyorduk.

Birden ona sordum.

"Ne zaman evleneceğiz?"

[/italik][/ikiyanayasla][alt_cizgi]

Hakkari[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314938/tarabya-seytani.html>

GÜDÜMLÜ FÜZE

[ikiyanayasa][ikiyanayasa][italik]Keskin gözleri,uzaktan görünen metronun çıkışna dikilmişti.
Lanet olsun,diye homurdandı içinden.
Herhangi bir aksiliğin olduğuna ihtimal vermek istemedi.
Belki bir terslik de yoktu, her şey yolundaydı.

Ellerini geçen salı çaldığı trençkotunun ceplerine soktu.
Ne kadar deneyimli olunursa olunsun.
Sivil polisler, Güvenlikçiler her zaman sıkıntı.
Telaşlı ve ürkek bir hali de yoktu.

Yine de huylanıyordu.
Cebinde gece yarısı bankta hareketsiz yatan adamdan kalan,
İçi para dolu cüzdan vardı.
Cüzdandaki fotoğrafları bir hamle ile arka cebine attı.

Sağına soluna bakınarak vakit öldürüyordu.
Kendine en az bir hafta geçindirecek para vardı.
Otel tutmak için ana cadde üzerine kuruldu.
Hayalimde beş yıldızlı otel vardı ama tek yıldıza tâbi oldu.

İkiyüz nolu oda onun olmuştu bile.
Oda telefonundan iki kıymalı pide bir ayran söyledi.
Siparişler geçinceye kadar kısa bir duş almak istedi.
Duştan sonra cüzdana bakmak fikri geldi aklına.

Duştan çıkmasıyla cüzdana bakması bir oldu.
Yüzündeki gülücükler odanın her yanına şıçradı.
Kapı sesine ilkindi.
Siparişlerini genç bir delikanlı getirmişti.

Bahşış vermeyi namus borçu bildi.
Para onun için o an değersiz geliyordu.
Kapıyı usulca kapattı.
Yatağının yanındaki masayı kendine çekti.

Kıymalı pidenin keyfine varmaya başladı.
Otuzyedeki ekran televizyonun kumandasını aramaya koyuldu.
Ağzı tikabasa pide dolu idi.
Kendi kendine nerede lanet kumanda diye söylendi.

Yere bir an pide parçasının düştüğünü fark etti.
Umursamadan hayatına devam etti.
Kumandayı bulduğunda çocuk gibi sevindi.
Akşam haberlerine bakmak onunda hakkı idi.

Cebinden çıkardığı cep telefonun tuşlarına basmaya başladı.
Karşı tarafın telefonu açmasını bekliyordu...
Aradığı en yakın soygun arkadaşı Tilki Necmiden başkası olamazdı.
Necmi zamanın çoğunu uykuda geçirirdi.

Telefonu bir türlü açmayan Necmi.
Aylak Necmi diye içinden geçirdi.
Mesaj yazdı kısa ve öz.
"Her ne zıkkımdaysan Kedi Sokakdaki Atlas Otele uğra"

Necmi bu mesajı iki saat sonra gördü.
Yanında dün gece ona eşlik eden arkadaşıda takıldı.
Otelinin önüne geldiğinde kısa bir ıslık çaldı.
Bu ıslığın Necmiye ait olduğu besbelli.

Kafasında iyi bir gece geçirmek vardı.

Bu sebeple otelin kapıda bekleyen
Necmiyi almak için güdümlü füze edasında yol aldı.
Necmi eli boş gelmişti.

Beleşci
Kısa bir selamlaşma sonrasında,"bekle!"dedi Necmi
Arkadaşım gelecek tekel bayisinde.
Necmiye yaptığı vurgunu anlatmaya başladı.

Necminin ağızdan salya akmasında zevk aldı.
Onun için öğrenci gibiydi.
İki dakika kadar sonra siyah poşetlerle yanlarına tıknaz bir adam ilişti.
Necmi "işte bu arkadaşım"

"Ya habriden arkadaşım seni adın ne ?"
"Bülent"dedi tıknaz adam.
Bizim ki içinden "bu adam bankdaki herife çok benziyor "
Kısa bir şaşkınlık yarattı kendince

Hakkari/30/

[/italik][/ikiyanayasla][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315609/gudumlu-fuze.html>

ARANAN ŞEY TAN

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][italik]Taksi bir çıkma sokağın nihayetinde durdu..
Çok Şükür, en azından adresi bulmuştı,
Her Şey öyle başladı zaten.
Bu bir zaaf anyıdı; belki de canavarın bugüne kadar hiç yaşamadığı anlar...

Yaratık çözülyordu.
Yüzünden Őiddet ve nefret akan yaratık,
"Onları da sen mi öldürdün?"
"Hayır..."

"O öldürdü..."
Adamın omuzları titremeye başlamıştı.
Canavarın ağlamasını yadırgadı.
Yoksa onun içinde de hâlâ insani bazı duygular mevcut muydu?

"Devam et," diye fısıldadı usulca.
"Bu betonun altında kimler yatıyor, biliyor musun?"
"Hayır"
"Annen ve baban."

Genellikle seni kemerle döverdi.
"Kimse duymasın diye bodruma indirir, saatlerce, annen kendinden geçinceye kadar vururdu."
Ben geçmişi tam hatırlayamıyorum.
Net hatırladığım tek Şey,

Annemin ve babamın cesedi başında gülen bir ben.

Hakkari/30
[/italik][ikiyanayasla][ikiyanayasla]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315781/aranan-seytan.html>

ŞEYTANIN HALİ...

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][italik]Hastane odası tertemizdi.
Necmi kapıyı hafifçe aralayarak içeri bir göz attı.
Aralık dudaklarından tek kelime çıkmıyordu.
Ne çalacağı bilmiyordu.

Yukarıda pervasızca dolaşan biri vardı.
Öyle ki çıkardığı gürültülere bile aldırmıyordu artık.
Rahat hareket ediyordu.
Her yer kapalı ve boğucu bir sıcak vardı içerde.

Başka odalara göz atmak istedi.
Yıldırım gibi merdivenlere koştu.
Yeni bir ses aksetmemişti kulağına.
Ama içi rahat etmemiş ve huzuru kaçmıştı.

İlk gördüğü odaya daldı.
Kapı az sonra açılmıştı.
Karşısına yaşlıca, ak saçlarını yemeniyle toplamış, güler yüzlü bir kadın çıkmıştı.
Kadın kısık sesle konuştu.

"Az evvel beni bir kere daha ele geçirmeye çalıştı.
Niyeti seni kurtarmaktı, tabii buna izin veremezdim, asla..."
Aklı büsbütün karışmıştı.
"Sen Seytasın! "

Öyle mi sanıyorsun? Çok yanılıyorsun...

Hakkari/30

[/italik][ikiyanayasla][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315931/seytanin-hali.html>

ASPIR

[ikiyanayasa][ikiyanayasa][italik]Sevgilimi kolundan tutup içeriye girdik.
Pek büyük bir mağara değildi.
Saçlarını sarıya boyanmış, aşırı makyajlı.
Gece yine benden yana.

Titrek ellerin ellerimi tuttuğu an depremden farksız.
Somurttu gül yüzün.
Tanıklık etmem gereken bir cevap var.
Ter döktüğümüz yolları keder kapattı.

Kaç kere cenk edecek bu gönül.
Kendimi bulduğum an zamanla yarıştım.
Hani derde derman oldun ?
Savaş içinde beni buldun.

Kibirin meyve verdi.
Farkın var mı tutsaktan ?
Tutsaklığını unutsanda.
Yemekle sigara arası bocala.

Yakandan asılı geçmişin.
İçin kurda döndü asıl görüntün hala kuzu.
Aklım karıştı yanaştı şeytan
Üşüdüğüm anlar var seni düşünüp ısındığın yerde bekle.

Hakkari / 30

[/italik][ikiyanayasa][ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316689/aspir.html>

SULU ÇAMAŞIR

[italik][italik][italik]Çocukken bizim evde belli köşelerim vardı.
Kendime saklanacak bir yer arıyorum.
Bir de apartmanın dış cephesini de boyluyorlar.
Neden hemen beni kesecek olan adamları işçilerden seçtim ki.

“Sabah sabah manyak mısın ya?”
Ben yürüdükçe lülelerim kıpırıyor.
Sürekli beraberiz,
her yere beraber gidiyoruz,
Paso evdeyiz.

Mağazalara girip çıkıyoruz,
Arkadaşlar,
gece gezmeleri,
alkol,
sigara,
İlişkiler,
kırık karne,
ergenlik bunalımı.
Öylesine âşıktı ki o herife, biz ayak bağıydık.
Kulaklarını tıkadı,
gözlerini kapadı,
öyle hayatına devam etti.
Mutlu mu ?

Mutsuz mu ?
Bilemem.
Gece yatarken vicdanıyla cebelleşiyordur büyük ihtimalle.
Bazen hâlâ rüyalarımda o evi görüyorum. [/italik][/italik][/italik]

Hakkari / 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316852/sulu-camasir.html>

1+1 FANTEZİ

[ikiyanayasa][italik][italik][italik][italik]Senden çıkan parça bile seni terk ediyor bir yerde.
Sen yaşayamadıklarınla kalıyorsun.
Başı hep beladadır.
O eski halinden eser kalmamıştır.

Gizli gizli sigara içmeler,
esrar çekmeler,
kimlik bunalımları,
alkol,
arzular.
İlgi görmeyince, o ilgiyi abuk subuk
yerlerde aramaya başlar.

Okulda sürekli başı belaya girer.
Onun sorumluluğunu düşündüm,
bir de zaten çok korkuyorum iyi bir anne olamazsam diye.
Sabah kalkıp çocuğumun babasına kahvaltı hazırladım.

Belki de kaderimde yoktur.
O istiyorsa gitmeyi,
hoşça kal demekten başka ne yapabilirim ki?
O planını yapmış.

Hayallerime kaldığım yerden devam ettim.
Sonra hayallerim garipleşmeye başladı.
1+1 ev boyunda minnacık hayaller.
Fantezi falan değil de, bu olay benim içimde uhde olarak kaldı.

Yaş aldı başım gidiyor, torunlarıma anlatmak istiyorum.

Hakkari / 30

[/italik][/italik][/italik][/italik][/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317004/1-1-fantezi.html>

~YATAK~ODASI~

[italik][ikiyanayasla][ikiyanayasla][italik]Sanki ben bilmiyorum yatak toplamayı.
Şimdi yatak odasına gircem,
Tamam be anladık, iyi ki çocuk yaptınız.
Yeniden ona dönmeyi aklımdan bile geçiremiyorum

Konuşmasını özlemişim, sakın kaldığı zamanları özlemişim.
Belli bir sınırı geçemeyeceksin.
Bir de unuttum öleceğimi, gittim o paraya kendime kıyafet aldım.
Çoğunu giymedim bile.

O yüzden sana sadece kıyafetlerimi bırakıyorum.
Cesedime makyaj yapın,uçuşan tüllü bir elbise giydirin.
Zamanında intihar etmedik ki, tabii
Bu aralar uykuda sarılma olayına taktık.

Lades oynuyoruz sürekli.
Bütün gün çizgi film izleyip sadece cips yiyoruz.
Sonra hasta olduğum zaman bakıyor.
İçmeyeceksem bile içesim geliyor.

Beyinsiz miyim,
Salakmışım, her seferinde yine bir vukuat!
Yatağın farklı köşelerine top böceği gibi kıvrılıp uyuduk sonrasında.
Birini affetmek böyle bir şey olmalı. [/italik][ikiyanayasla][ikiyanayasla][/italik]

Hakkari / 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317198/yatak-odasi.html>

HAYALLERE DALDIM YİNE*

[ikiyanayasa][ikiyanayasa][italik][italik][italik]Belki de sarhoşken hislerimi daha kolay gösterebiliyorumdur.
Sabaha kadar konuştuk öyle.
Sonra böyle bir korku sardı.
Kavgalar, küsmeler, sevişmeler ,

Tekrar eden alışkanlıklar.
Ayrılacak mı benden korkusu.
Demek ki yetişkinlik bunu gerektirmiş.
Kafamı çarpmamla sanırım kendime geldim.

Üstümde bir bebek.
Çığlık mı atsam ne yapsam.
Şöyle ittim kendimi.
ay bu çocuk çok yakışıklı, bir daha bakayım bir dur.

Vallahi yakışıklı
Bundan on sene sonra acaba ne yapıyor olacağım ?
[alt_cizgi]Hâlâ koca arıyor olursam hiç acımam kendime!
İlk aşkımla evlenseydim mesela.
[/alt_cizgi]

Ne kadar acı çekersem o kadar âşığıym zannediyorum.
Sevişmekten de kavga etmeye fırsat bulamazdık.
Hadi bu kez farklı bir şey deneyelim
Dün geceyi unutmam için seni öldürmek zorundayım.

Ayy neyse hayallere daldım yine.

[alt_cizgi]

Hakkari / 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317546/hayallere-daldim-yine.html>

YANMIŞ BİR EV

[italik] [italik]Tat alamıyorum, insanları sevemiyorum
Donuk suratım,
Hiçbir şey umurumda değil tavrım,
Lan ben ne yapıyorum

14 katlı apartman yanacak
Çocuk çocuk ölecek, insanlar ölecek, eşyaları yanacak.
Adam gibi aşk acını yaşasana be kızım,
Her yer kıpkırmızı,

Gözlerimi bir açtım bir ışık,
nasıl nur anlatamam parıl parıl parlıyor her yer.
Nefes alamıyorum yalnız, ölümün de ölümü olamaz herhalde, lan sanırım ben ölmedim.

Ohaa ölmemişim evim yanıyor !

Elinde avucunda hiçbir şeyi olmayan göçebe biriyim şu an. Ne yapmam gerekli gerçekten bilmiyorum ?
Evi yanmış,
terk edilmiş,
parasız.
Yanmış bir ev,
sıfır eşya,
sıfır para,
sıfır kıyafetle yarın yeni bir gün için hazırlandım.

Hakkari / 30

Maaşa son 1 gün 💀

[/italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317879/yanmis-bir-ev.html>

ÖLÜYORUM SANDIM

[italik] Yalnız hissetmek ki ?
Ölüyorum, bitiyorum görmüyorsun ?
Gecenin yarısı işten geldim,
Hiçbir şey demedim sadece uyudum.

Her taraf bira şişeleri.
Ondan soğuduğumu fark ettim,
Onun yerine kendimi koydum, ona sinirlendim, üzüldüm sanırım daha da iyi anladım.
Kendi zavallılığımı gördüm.

Ama çaresizim biliyorum.
Ne hissetmen gerektiğini bilmediğin zamanlar olur ya hani, o an öyle bir evredeydin sanırım.
Ama yine de ondan bunun acısını çıkarmam lazımdı.

Dönülmez bir yola girdiğimi o an anladım.
Yani artık başka çarem yoktu.
Yapmam gerekeni yaptım,
öylece çektim gittim...
Eve bir yatak iki tane de koltuk aldım,
yeni hayatıma yavaş yavaş alışıyorum.

Tek umudum onlardı,
Merdivenlerin oraya sinip dinlemiştim
Gücüm de kalmamıştı zaten yere yığıldım,
“Geleceğim merak etme birazdan geliyorum” dedi.

Bekledim, çok bekledim ama hiç gelmedi.

Hakkari / 30 128139;

Keşke gelseydi be o gün, [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318025/oluyorum-sandim.html>

FALCI VE BEN

[italik]Uyuşturucuya,
kumara düşmüşüm gibi falcı batağına düştüm resmen.
İçtiğim fincanların içinde "o geri dönecek" çıkacak.
Yeni bir falcı yeni hayaller.
Fiyatı da hayli tuzlu.

Kişi başı 150 TL'den günde 20 kişi gelse,
Yalnız falcı değil.
Mübarek turneye falan çıkıyor.
Kadın artık bu işte nasıl para varsa hay maşallah.

Buna kesin gitmeliyim dedim,
Üst baş için ayırdığım paradan alıp,
Telefonda zar zor randevuyu yalvararak aldım.
İki gün sonra gidecektim.

Artık büyük gün geldi çattı.
Cafe'nin girişinde neon tabela falcı yazıyordu.
O an ayaklarım geri geri gitti ama nafile.
Yavaş adımlarla 6 kata çıktım.

Mekân terasta gayet hoş.
Gelip geçini izliyorum.
İlk işim.
Kahve sipariş etmek oldu.

Makyajımı tazedim.
Son rutuşlarda idim.
O anda pelerinli hatun içeri girdi.
Garson kız eliyle beni işaret etti.

Bakımlı birisine benziyordu, alımlı, zengin , rüküş.
"Hoşgeldiniz"dedi boğuk bir sesle.
Sigaranın dibine vurduğu belli ediyordu.
Pahalı parfümü sigara kokusunu yenik düşmüş.

İlk dakikaları kokuyu anlamaya yordum.
Saçma bir çaba sarf ettim.
Cafe kadar kötü kokuyordu.
Kimsenin duymayacağı bir sesle adımları söyledim,

Kadın bir dualar okudu baya bekliyor yani böyle.
Hiç kimsede bu kadar beklememişti.
Aha dedim,kesin bende bir şey gördü.
Acaba seçilmiş insan mıyım?

Olabilir,
Sonra kadının gözleri doldu,
bildiğin çıpıl çıpıl oldu gözleri.
Ölüm ölüm dedi sadece ölüm.

Ölümünü gördüm dedim,
Kafamı ben de kahve fincanına doğru uzattım,

benim de gözlerim doldu tabii o sırada,
Ölüyorum dedim, yok oluyorum, yataklara düşüyorum, gencecik yaşımda verem olabilirim ya da kanser.

Ben salağım gerçi kesin nezleden falan ölürüm.
Dünyada hiçbir izim kalmayacak düşünse.
Daha çok erken ölemem diye ben de ağlamaya başladım.
Allah'tan gaza gelip hıçkırarak ağlamadım rezil olacaktım.

Sonunda başladı bir şeyler söylemeye.
Yakışıklı diyemem,
geniş omuzlu,
uzun boylu,
KEÇİÖREN'li
güleç yüzlü bir çocuk var böyle.
Kızım tamam, heyecanlanma, dur bir sakın ol.
Bu çocukla yolun bir daha kesişmiyor, kesişmesin zaten.

Sonraki dediklerinin hiçbirini dinlemedim.
Eeeee kimle evleniyorum, nasıl evleniyorum,
bu çocuğu nasıl unutuyorum, hiç yok.
S*k*rim böyle aşkın ıstırabını,
bana gelince tutukluk yaptı karı.

~Hakkari~30~[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318186/falci-ve-ben.html>

ARIM-BALIM-CESEDİM

Lisede bir sevgilim vardı.
Çocuğun gözüne girebilmek için saçlarımı
mavi siyah yapmıştım,
Sürekli ayrılıp barışıyorduk.
Nasıl bir zavallıyım düşün işte.

O üniversiteyi kazanamadı diye ben de gitmeyecektim.
Onun yanındayken kendimi güvende hissediyordum.
Bugün evimde erkeksiz ilk günüm.
OOhh çok şükür.

Koca salon bana kaldı ne güzel bir şeymiş sessizlik meğerse
Uyumaya çalıştım uyku tutmadı.
Çoraplarımın hepsini çiftleştirdim.
Defterlerimi düzenledim.

Bulaşıkları bile yıkadım ama bir türlü sıkıntım gitmedi.
Ardından şarkıcılık hayali kurayım dedim.
Hatta yetmedi bana film yönetmeni olayım dedim,
bir de onun için ödül aldım.
Kalktım, bir güzel giyindim, makyajımı yaptım.

Sonra da bütün etrafı dağıttım.
Oturdum ağlamaya başladım o da yanıma geldi oturdu.
Gitti kapıyı çaldı, açmadım, açamadım, açamazdım.
Yumruklamaya başladı...

Kalın,kaba, tutarsız,ses tonuyla

Kapıyı aç bu kez seni Öldürmeyeceğim

HAKKARİ - 30 ÇUKURCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318344/arim-balim-cesedim.html>

HUDUT TAŐI

Kapıyı açar açmaz o harabe yerle karşılaşacaktım.
Kendi ilişkimin de o ev gibi olduğunu fark ettim.
Yanmış evin ortasında ne yapacağımı düşünüyordum ?
Ne yapsam daha batıyordum.

Ne kadar uğraşsam daha da uzaklaştırıyorum kendimden.
Hiçbir şeyim kalmamıştı.
Gelecek maaşımı kıyafete mi, kiraya mı, eşyaya mı yatıracağım.
Ağır ateşli bir hastalık geçiriyorum sanki.

*
*
*
*
*
*
*

Hakkari 30 ÇUKURCA

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318709/hudut-tasi.html>

HANDANA

[italik][ikiyanayasla]Döndüm gecenin karasına.
Artık kimse kıramaz beni.
O kül gibi o deniz o sessiz kız.
Sandala binip gitti.

*

*

*

Günün gecesi AŞTİ'ye gittim.
Bu arada bir tane bile arkadaşım olmadığım fark ettim.
Son kez bu şehri görüyor gibi hissediyordum.
Bu griliği, soğukluğu tutumlu baba izlenimli şehir.

*

*

*

Ailemin yanına düzelmeye gitmek...
Kendime gelmek en mantıklısıydı.
Daha doğrusu başka seçeneğim yoktu.
Bir ayrılık neden güzel olsun ki ?

*

*

*

Yine de bir şey olursa ara...
Bana çok kızgınsın biliyorum.
Güzel geçiyor mu günlerin, alıştın mı işine?
Çok sevmek hep başa bela.

*

*

*

Seninle yaşadıklarım hafızamda hep gri renkte nedense.
Seninle yaşadıklarımı yaşayamam zannetmişim.
Bir daha bu kadar çok sevemem sanmışım.
En önemlisi sevilemeyeceğimden ölesiye korktum.

Sevildim mi bilmiyorum ?

Hakkari 30 ÇUKURCA [/ikiyanayasla][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319004/handana.html>

KRAL DEVRE

[italik][italik][italik]İnsandan,
yalandan,
dolandan,
sapıktan,
aşktan,
inden cinden korktuğum kadar.
Çocukken sırf bu olay yüzünden uyuma sorunları çekiyordum.

*
*
*

Cismini tarif edemeyeceğim şeyler etrafımda sürekli dönüp duruyordu sanki.
Sabah ezanım duyana kadar dişlerimi sıkı sıkı yorganın altından çıkamazdım.
Bir kere bile sandalyeler yerlerinden oynamadı ama ben hep oynamasını bekledim.
Ayy tövbeler olsun.

*
*
*

Dengesiz davrandığımı gören sevgili eşim
Tuttu beni falcıya götürdü.
Hani böyle güzel güzel şeyler söylesin, beni oyalasın ayağına.
Fal olayına inanmadığımı söyleyemem, her insan gibi umut benim de hoşuma gidiyor.

*
*
*

Kalktık gittik Kızılay'da bir kafeye
Çok ünlü bir falcı imiş.
Evde kaybolan eşyaların yerini bile buluyormuş.

*
*
*

Altılıyı bile söylüyormuş.
Kafe bir yığın kadın dolu.
Herkes sıra bekliyor.
Tam 2 saat bekledik biz de fal baktırmak için.

*
*
*

Artık fincanımın içindeki telveler küflendi o derece.
Neyse gittim adamın karşısına.
Bana hayatımın sırrını verecekmış gibi eli apış arasında, belli ki gücünü oradan alıyor.
Heyecandan üç buçuk atıyorum.

*
*
*

Bir taraftan da korkuyorum.
Baktı, baktı, fincanıma:
"Kızım sen salak mısın?
Hayatının en güzel dönemini yaşıyorsun da adamın biri yüzünden murdar ediyorsun kendini..."

*
*
*

Yani dört saati sırf sevdiğim adamın harflerini duymak için beklemişim...
Sanki ben bilmiyorum herifin harflerini. (i.k)
Kalktım gittim sinirle dışarı,
tabii hemen fala inanmayan kız moduna girdim.
Kafamdan bir ton senaryo gelip geçti.

*
*
*

Kontörüm de yok.
Gözümü kapatıyorum,
manyak manyak şeyler düşünüyorum,
gözümü açıyorum sanki tavanda beni izliyor gibi hissediyorum.
Ya arkamdaysa,
döndüğüm an yüz yüze gelirsek.
Ya ayak ucumdaysa...

*
*
*

Off beynimin içi çan çan ediyor.
Hayır yani eğer cin ise kapıyı boşuna kilitledim,
duvar deler geçer, o ruhlu muhlu bir şey ya.
Gözümü kapatıyorum...
Gözümü kapatıyorum...

*
*
*

Hakkari 30 ÇUKURCA [/italik][/italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319241/kral-devre.html>

TIK TIK EMLAK

[italik]
Gördüğüm en güzel yüzdü sanırım,
şaşkın bakışları,
muntazam dişleri,
çocuksu mahzunluğu,
saçlarıyla oynarken gözlerini kapatması,
dizlerimde çocuk gibi uysallaşması.
Hiç olmadığım kadar huzurluydum.
Dizimde yattı.
Yüzünü hafızama iyice işlemek için,
yeşil gözlerine,
kirpiklerinin kıvrımları,
yanağındaki yara izine,
kirli sakalına,
dudaklarının kıvrımına,
yüzündeki her noktaya dokundum.

*

*

*

Neden bilmiyorum,
kendimi güvende hissediyordum.
Kirpiği yanağına düşmüştü,
"Dilek tut," dedim.
"Hep yanımda kal," dedi.

*

*

*

Orada yalnızlığım,
baloncuklu sümüğüm,
rezilliğim,
ergenliğim ve kırık kalbimle kaldım.
Sonra herkese,
"İşte geldi konuşmaya, ayy sümüğü aktı geri zekâlının.

*

Bundan beri böyle ne zaman hasta olsam,
peçeteyi yanımda taşıyırım.

*

*

*

Çok seviyorum onu,
her şeylerden,
çiçeklerden,
yemiştten,
sarı saçlı bebiştten...

*

*

*

Ben bildiğin âşık oldum.
Ama ne aşk bendeki, ne aşk.
Onunla nasıl konuşacağımın hayalini falan kuruyordum.
Evleneceğimizin hayalini.
ÖSS'ye girmeyeceğimin hayalini.
Ama bir türlü konuşamıyorduk,
ilgisini çekemiyordum çocuğun.
Onların sınıfları en üst katta,
bizimki en alt kattaydı.

*

*

*

Ben her tenefüs *ok varmış gibi,
bunların koridorunda bir sağına bir sola salınıyordum.
Nasıl gözümde büyüdü bu oğlan nasıl.
Hayaller falan kuruyordum bununla ilgili,
sokakta görsem tanımazdım ama.

----> HAKKARİ 30 ÇUKURCA

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319363/tik-tik-emlak.html>

KAN BANYOSU

[italik]O da kendine gelmişti artık.

Titremeleri ve sarsıntıları tamamen durmuştu.

Aman Allahım, diye inledi kız.

O an kızın zihni o kadar dağınıktı ki, hâlâ neyi ima ettiğini kavrayamadı.

*

*

*

Bir sürü nedeni vardı....

Zangır zangır titriyordu kız.

Her an altına kaçırabilirdi.

*

*

*

Çaresizce inledi genç kız.

Galiba boşuna kurtuluş hayallerine kapılmıştı.

Suratına yediği darbenin şiddetinden sersemlemiş.

Başı dönmeye başlamıştı.

*

*

*

Duvar dibinde yere serili brandayı kaldırmış,

altından bir kürekle kazma çıkarmıştı.

Tüpleri yeniden diken diken oldu.

Maksadını anlamıştı katilin.

Mezar kazmaya hazırlanıyordu.

*

*

*

İçine diri diri gömüleceği mezarı.

Çok güçlüydü.

Geniş omzu, gelişmiş adaleli kolları vardı.

Az sonra havasız ve basık ortamda ter içinde kalmıştı.

Koltuk altlarından fişkırان terler gömleğini ıslatmıştı.

*

*

*

Küf, rutubet ve bodrumdaki o anlayamadığı ağır kokuya şimdi bir de leş gibi ter kokusu ilave olmuştu.

Katil hiç durmadan toprağı kazmaya devam ediyordu.

Bir süre sonra biriken toprakları kürekleyerek mezar çukurunu genişletmeye başladı.

Acaba onu biraz lafa tutmanın bir yararı olur muydu ?

*

*

*

Tam o sırada hiç beklenmedik bir şey oldu.

Katil'in toprak üzerindeki küreğe dayadığı kolu şiddetle titremeye başladı.

Adamın yüzü gerilmiş, aniden sinirlenmişti.

Aynı anda katilin kolundaki titreme bacağına da sıçramıştı.

*

*

*

Yeniden kükredi.

Boşuna çabalama.

Muradına eremeyeceksin artık.

Bir daha geri dönmene izin vermeyeceğim.

Ben senden daha güçlüyüm.

*

*

*

Anladın mı beni?

O zaman kız durumu kavrar gibi oldu.

İki farklı bilincin bedeni ele geçirmek için savaş verdiklerini anladı.

İçinden dua etmeye başladı.

*

*

*

Katil bir iki adım geriye çekildi.

Titremesi tam olarak geçmemişti,

boyun damarları kasılmış,

dudağının kenarında köpüklü tükürükler oluşmuştu.

Adamın çehresi durulup durulup sakinleşmeye başladı.

Galiba değişim sona eriyor, diye düşündü kız...

*

*

*

---- > Hakkari 30 ÇUKURCA

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319634/kan-banyosu.html>

GÜN DOĞMADAN

[italik]Babam evleniyor lan.
Bildiğin evleniyor.
Babamın bile düğününü gördüm.
Çok âşıklar.

Ben de âşık olmak istiyorum artık !
"Amaaan kızım şu seneyi hir atlat
Öyle çok dik başlı olma" diye bir başlıyorlar,
öffff!

Babam...
Yirmi iki yaşında evlenmiş.
Otuz yaşında annem onu üç çocukla bırakıp gitmiş.
Bıraktığı yetmiyor gibi bir de kötülük üstüne kötülük yaptı.

Ne kadar zor, ne kadar korkunç günler yaşadı, kim bilir.
Eskiden çok kızardım babama.
Odasından hiç çıkmazdı.

Sanırım insan ömrü ikiye ayrılıyor,
ailenle beraber olan sen; kendi aileni kurduktan sonra sen.
Hayat ne garip,
bir gün bir bakıyorsun her şey geçmiş bitmiş.
Ne düzeltmek için zaman kalmış,
ne bozmak için.
"Her şeyde bir hayır vardır" cümlesini hep anlamsız bulmuşumdur.

Çünkü genelde acıdan artık kendimi hissetmediğim zamanlarda bu cümleyi bana söyledikleri için,
hiçbir şekilde beni teselli etmezdi.
Hayırsızsa bile olsun diye ağladığım o kadar saçma şey oldu ki.

İlk aşkımla evlenseydim mesela.
O zamanlar çok mantıklı geliyordu.
Beraber şehir şehir dolaşacaktık.
O gitar çalacaktı ben karavanı toparlayacaktım.

Hakkari 30 ÇUKURCA
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320099/gun-dogmadan.html>

TOKAT*LI GELİN

[italik]O tokadı yedim ben ya, sokak ortasında, herkesin içinde...
Allah'ım bu acı nasıl içimden çıkacak, nasıl bitecek?
Her nefes alışımda canım acıyor.
Sürekli bana attığı eski mesajları okuyorum.

*

*

*

Hiç aramadın biliyor musun ?
Sanki o karşımdaymış gibi ağlıyorum.
Dönerse söyleyeceğim lafları biliyorum.
Özlüyorum...

*

*

*

Özlüyorum, suratıma geçirdiğin tokat aklıma geliyor.
Seviyorum diyorum ama...

*

*

*

Hakkari 30 ÇUKURCA

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320251/tokat-li-gelin.html>

KALK KIZ

[ikiyanayasla]Tam bir saat o fotoğrafa bakarak...
Sonra lan dedim manyak mıyım ben.
Bu adam gitti işte yapacak bir şey yok.
Dönmeyecek, dönse bile hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Sen hâlâ burada oturup, onu düşünmeye adıyorsun kendini.
Kalk kız dedim ! kendine gel artık !
Bu kaçınıcı her giden adamın arkasından cesete dönüyorsun.
Bağışıklık yapması gerekirken daha da bitiriyorsun kendini.

Ahh, gitti gül gibi çocuk, vallahi
[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320667/kalk-kiz.html>

GÜN GİBİ-1

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][italik]Ve geri kalan her şey.
Dünyanın en sıkıcı insanı.
Bu aralar telefonum neredeyse hiç çalmıyor.
Arkadaşlarım artık benden bıktı.

Telefonumun zil sesini unuttum o derece,
Her sabah günaydın mesajı alırdım.
Bir de şimdi bak,
operatörüm bile artık bildiri yollamıyor.
O bile umudu kesmiş benden.

Güya,
Eskileri geride bırakıp,
kendime yeni bir hayat çizecektim peheyyy
Kendimi tanıyorum yahu,
İçimde iflah olmaz bir 17 yaşında kız yaşıyor.

Yeni sevgili bulmuşum gibi davranıp kendimi iyice şizofrene bağlayacaktım.
Sanki hiçbir şey olmamış gibi.
O telefon çaldı ! çaldı ! çaldı !
Telefonu açmadım sessize aldım.

Hakkari 30 ÇUKURCA[/italik][/ikiyanayasla][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321026/gun-gibi-1.html>

KÜSME KENDİNE

[ikiyanayasla][ikiyanayasla]Korkuyorum, çok korkuyorum.
Ben ne yapıyorum, evlenmemiz lazım bizim.
Derin derin nefes al, ben seni seviyorum.
Sen beni sevmiyor musun ?

Kavga etsek, birbirimizden tiksinek
Sevdiğimiz ne varsa, tiksineceğiz.
"Kalk kaçalım gidelim. Ben iyi değilim."
Her şey o kadar hızlı oldu ki, sanırım biraz başım döndü.

Hakkari 30 ÇUKURCA

[/ikiyanayasla][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321181/kusme-kendine.html>

DENİZ SUSUZ

[italik]E lveda,elveda dedi yağmur,son kez yanaklarından öptü.
Blöf yaptı berduş gökkuşağı.
Riyasız röfleli bulutlar.
Urgan ile düğümlerim kameri.

Kuytu köşelerde saika.
Azametine dokundum Güneşin.
Yakamozlar saçarak dalgalanan derya.
Mahbeste deniz feneri.
Afyonkeş abdestli balıkçılar.
Kefesiz, kaprisli martılar.
Çetele tutan çavlı miçolar.
Ihlamur ağacın altında ölü balıklar...

Hakkari 30 ÇUKURCA
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321691/deniz-susuz.html>

YAZIYOR

[italik][italik][italik]Orada “yazıyor” yazsın diye bekliyorum....
Ama yok, yok, yok!
Kendimi belli edecek ne yapсам acaba?
Senin kaderindeki adam bu değil !

Daha o adamın gelmesine var.
Film izlemeye çalıştım,
herkes âşık,
herkes mıçmıç,
herkes mutlu
Yeter be yeter!
Dünyanın en sıkıcı günü.

Kızları aradım ne yapıyorlar diye,
Hepsinin işi gücü var.
Gelelim
helal olsun
Biraz kitap okuyayım dedim ama kitaba bi türlü adapte olamıyorum.

Üç tabak domatesli bulgur pilavı yiyip, yanında da bir litre ayrıntı patlattıktan sonra koltuğa yığıldım.
Uykuya dalmayı beklerken,
şak diye bir mesaj!
Eski sevgilim
“Bence beni düşünüyorsun?”
Öffffff
bunun da özgüveni beni delirtecek.
Hiçbir şey yazmayayım da delirsin dedim

—
—
—
—
—

Hakkari 30 ÇUKURCA
[/italik][/italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321869/yaziyor.html>

UYANDIRMADAN

[italik]Futboldan konuşalım.

Filmlerden bahsedelim.

Kitaplardan konuşalım.

Kitapları konuşabildiğin adamlar, nasıl desem, off çok bayık oluyorlar ya.

Tek ideali ben olayım işte...

Onun bütün hayatı ben olayım.

Başka kimseye ihtiyacımız olmasın.

Nasılsa gidecek, bitecek, bu da kötü olacak gibi düşüncelerimi silsin atsın.

Çok güveneyim ona istiyorum.

Cümlem bitti, dilek kapılarım kapandı.

Televizyonla, reklamlarla, basınla falan alakası olmasın.

Sosyal medya hesapları da olmasın.

Hatta ' Instagram ne' falan desin.

Ailesi olmasın.

Öyle çok karılı kızılı bi geçmişi de olmasın.

Hatta, hafızası silinsin bir süreli.

İşi, hımm ne olsun ne olsun?..

Tabii para önemli.

Bir kavga et di mi benimle.

Sanki gece kafamı merdaneli çamaşır makinesinde sıkılmışlar gibi ağrıyor.

Bir taraftan da rüyamı hatırlamaya çalışıyorum.

O yüzden tekrar uykuya dalarsam sanki devamını görecektim gibi hissediyorum.

Dur bakalım, ne görmüştüm...

Hımmm

Abartma sen de yahu.

Ayyy ne diyorum ya,

vurcam ha kendime!

Kendine gel kızım!

Hatırlıyorum evet geliyoo...

Evden çıktım ,

Tamam evet...

dış kapıya doğru ilerledim,

evett.

Çok güzel.

Sonra yine her zamanki gibi dans ediyordum,

kırmızı rujum...

kırmızı ayakkabı...

kırmızı çanta...

kim almıştı ?

'Aaah

Sonra bir anda arkamı döndüm,

seni gördüm.

Öküz gibi bana bakıyordun,

sonra yavaş yavaş bana doğru geliy..."

Gitti görüntü gibi hadi bree...

İyice zorlayayım kendimi.

Allahım çok yalnızım!

Zaten bir sevgilim yok,

Sular kesik, daha klozete damacanayla su dökmem lazım.

Neden, neden, neden!!!!

Rujumu yemekten kanser olmak üzereyim.(kırmızı)

hâlâ ses yok.

Acaba öldüm mü?

Saat sekiz oldu tam tamına sekiz.
İnsan bir saat geç kalır mı yahu!
Patates, soğancı
Alıcı gözle baktımda, hoş çocuk haaa !!

Şimdi, "Ay ben ciddi ilişki düşünüyorum şu an"
biz? Bu sevgililik mi?"
Haydaaaaa
Offff!
Yüksek doz Selami Şahin klibi izlersek olacağı buydu tabii.
Topuk !!!

Hakkari Çukurca 30
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326157/uyandirmadan.html>

YABANGÜLÜ SAVAŞ

[italik]Cesur olduklarını biliyordu.
Yumruk veya balta sapıyla kavga etmeyi severdi.
Sol eliyle direksiyonu kullanan Yabangülü.
Yeşil kahverengi kamuflajı binanın içinde unutmuştu.

Egzoz borusundan duman püskürüyordu.
Köşeşen bir yüzbaşının geldiğini gördü.
Ayışığı bomboş,
Korkunç bir görüntüyü aydınlatıyordu.

Her tesis, her bina terk edilmiş.
Alan tümüyle boşaltılmıştı.
Cesetlerin bulmak olanaksızdı
Soğuk duvara sırtını dayanarak oturmaya çalıştı.

Yıkıntı arasında bir sigara yaktı.

Işıklar söndürüldü.
Kaçınılmaz patlamayı beklerken.
İki büklüm olmuş adamlar inleyerek yere düşüyordu.
Hâlâ tam olarak neler olduğunu kavramamıştı.

Kadın boş kovana atıp tüfeği doldururken,
ağzı açık çaresiz izledi.
Dikkatle göğsüne nişan alıp tetik üzerindeki parmağını gezdirdi.
Yabangülü birkaç saniye hareketsiz kaldıktan sonra iki büklüm olarak,
kanlar içinde yere kıvrıldı.

Önemliydi.
Karıştınız, sonra dövüştünüz.
Ölüsünü karargâh binasına içine sakladın.
Sonra iki çubuk dinamit patlatıp.
Arkasından gidip cenazesinde bol bol ağladın.

Kanlı şarap bardağından bir yudum aldı.
Şarabın tadı şaşırtacak kadar güzeldi.
Hafif bir esintiyle saçları dikildi Yabangülünün.
Dondurucu dağ havası gerilim içindeydi.

Herkes çıt çıkarmadan hareketsiz duruyor.
Gözlerini karakolun ortasına dikmiş bekliyordu.
Akşama doğru tatlı bir yağmur.
Damarlarındaki kanı ısıtmıştı.

Hakkari Çukurca 30

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1328700/yabangulu-savas.html>

MAVIŞ ANKARA

Onu kendime düşman olarak görüyordum.
Misafir gelecekmış, eve şarap alıyoruz.
O salatayı yapacaktı, ben makarnayı.
Aşk maşk değil yani bu, sanırım o hırs denilen şey.

Şuna bak...
Biraz çekilse de ben de görsem,
Bulutunu,
Güneşini,
Tane tane yağın yağmuru,
Portakal ağaçları,
Ankara'yı...
Burada ölüp gitsem ne havalı olurum yalnız var ya,

Göz göze geldik böyle,
Onun kalbinin bir pamuk şeker kadar tatlı ve pembe olduğuna inanıyordum.
"üzülme kızım" diye beni teselli etmesini...
Eve geldiğimde ölmek istedim.

sahi seviyor muyum ben acaba diye.
Sevmesem neden affedeyim diyorum.
mese-la kamımın içinde kelebekler var ama hepsi ölü.
En arka sıradan hep onu izliyorum böyle.
hayal kuruyorum la.

Saçlarımı düzeltmeye çalışıyorum.
Kırmızı rujumu sürüyorum.
Benimle belki uzun konuşur diye bekliyorum.
Kurduğum hayaller,
Oyunlar,
Bisikletim,
Muhabbet kuşum maviş...
Sahi ona ne olmuştu ?
Ölmüştü galiba babam söyleyemedi bana...

çocukluk hatırlarım yağ-murda kalan hastalıklı yavru kediler geliyor gözümün önüne.
Öyle bir şeyim ben de işte.

Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330398/mavis-ankara.html>

YAM YAM

Gece bir kedinin kuyruğunu kesmiştim.
Sol cebimde taşıyorum.
Sağ cebimde dişler.

Köyde elektrik olmadığı için, elinde bir şamdan tutuyorum.
Ailem beş kişiden oluşuyor.
Ben, eşim ve üç çocuğum.
Köyümde herkes mecalsiz ve çalışamayacak durumda.
Aşevinde ekmek hakkımız vardı.

Benim küçük iki çocuğum aşevinden beslenir.
Çocuklar ceplerine ekmek saklayıp eve getirirdi.
Onları eğitim eve sadıktılar.
Her çocuğa 250 gram ekmek verirlerdi.

İki çocuğunda kanserden kaybettim.
O soğuk günden sonra ekmek yüzü göremedik.

Önce ot ile at, köpek ve kedi eti yedik.
Akşam komşumun samanlığa sokuldum.
Amacım hırsızlık değildi.

Samanlıkta üstü ıslak tahtalarla kaplı cesede rastladım.
Cesedi kızakla eve getirdim.
Bilinç olarak zayıf durumdaydım.
Ayaklarım kar ile ilişki içerisinde.

Beni harekete geçiren güdü,
iştah ve öğle açlığı değildi.
Okuma yazma bilmiyorum.
Suçluluk duygusundan çok uzakta.
Niye yaptığımı şimdi ben de bilmiyorum.

Kafam karmakarışıktı.
Her halükârda çok zevk aldım.
Cesedi baltayla küçük parçalara ayırdım.
Eşimi ve küçük kızımı uyandırdım.

Hep birlikte sofrayı kurduk.
O gece ve ertesi gün tüm cesedi yedik,
Öyle ki geriye sadece kemikleri kaldı.
Kemikleri toplayıp öğüttük.

Yerde dişler vardı.
Küçük kızım dişlerle oynuyordu.
Ayaklarımdan başka her tarafım ağrıyordu.
Ona karşı çıkacak halim yoktu.

Oda ailemizin bir üyesi olmuştu.
Dişleri evin girişine bıraktım.
Sevgili eşim.
Çok ürkek biriydi, yani birbirimize tam uyuyorduk.

Birkaç yıl sonra ilişki bitti.
Benimle sadece yatmak isterdi.
Herhalde artık bu kadar yıldızlara bakmak yeterli.
Beni derin bir ölüm özlemi sardı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1331310/yam-yam.html>

PARANOYA

Pencerede gün batmasına rağmen, ışıkları yakmadı.
Kafasında hiçbir şey düşünmeden uzun bir süre ayakta dikilerek,
cinayet mahallini yalnız başına gezmek, hayatta olanların seslerinden ve hareketlerinden uzak durdu.

Ceset gibi düşünmek, davranmak zorunda idi.
Ensesindeki saçların diken diken olduğunu hissetti.
Katilin ayak izlerini takip ederken sanki hava ağırlaşıyordu.
Artık ensesindeki saçlar iyice dikilmişti.
Odada neyle karşılaşacağını biliyordu ?

Buna hazırlıklı olduğunu sanıyordu.
Oysa ışığı yaktığında,
tıpkı bu odayı ilk gördüğündeki gibi,
dehşet bir kez daha sardı çevresini.

Kan şimdi artık iki günden de eskiydi.
Zaman birden ürkütücü bir hızla ilerlemeye başladı.
Kan nerede? diye seslendi Başkomiser...
Kargaşa fırtına gibi gelişti, şiddetini arttırarak.

Üstdudağında tomurcuklanan ter damlalarına bakınca,
yeniden kendine geldiğinde,
affedersiniz Başkomiser'im...
Cinayetin işlendiği günü hatırladım.

Sonra, nemli bir temmuz gecesi, cinayetler sona erdi..
Ardından, eline otopsi raporunu aldı.
İki kez üst üste okudu.
Yeniden cinayet mahalli fotoğrafına baktı.

Çılgık atan duvarları dinledi.
Sükunet cinayetin aslı idi.
Kendine sarıldı.
Cesetden beklenti içindeydi.

Asansörden inip koridora doğru ilerlerken gülüyordu.
Kendisi ile şakalaştı.
Gerginlikten uzak, rahat kahkahalarıydı.
Oyuna böyle devam etmek kimsenin incinmeyeceğini biliyordu.

Çöp tenekesi kâğıttan uçaklarla doluydu.
Saplantılı olmaya başladım galiba, hepsi bu.
Galiba biraz yorgunum dedi derin bir soluk alarak.
Sigara paketini sol cebine koydu, her zaman bıraktığı yere.

Emin misin ?
Hepsi bu kadar mı?
Başka bir şey yok mu?
Herhangi bir yardıma ihtiyacım yok, teşekkürler !
Haykırışları taddım,cezalarımı çektim.
Çatalını bıraktı ve önündeki yarı yenmiş yemeğine baktı.

Müzik yükseldi ve yıkıcı dalgalar gibi üzerinden aştı.
Duvara sırtını verdi müzik.
Yüzünü avuçlarına gömdü.
Başlangıçta, hiç ses çıkmadı.

Sarsılarak uyandığında, kendini karanlıkta buldu.
Yüreği hızla atıyordu,
gömleği terden sırlıklamdı.
Bir gürültü mü?
Kırılan bu cam,
bir ayak sesi miydi?
Onu böylesine derin bir uykudan sarsarak uyandıran neydi?

Bu ezici korku duygusunu tetikleyecek hiçbir şey yoktu.
Elbiselerini çıkarıyor.
El ve ayak bileklerindeki teri kokluyor.
Tatminsiz ve öfkeli olacaktır.

Ama şimdiye kadar o,
ritüeli hep tamamladı.
Bu, karşılaşabileceğimiz katil tiplerinin en kötüsü,
O sakince oturmuş,
bir sonraki avına çıkmayı beklerken,
bizler dilimiz dışarıda,
onu arayacağız.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1331626/paranoya.html>

TOMBUL YANAKLI

Seni sevmeseydim boynunu koparmak isterdim.
O anda ne morarmış gözünü ne de parçalanmış dudağını görüyordum.
Beni sevmiyorsun !
Bana acıyorsun.

Uzanıp kadının yarasız yanağını öptü,
saçını kokladı,
teninde kalan sarhoş parfümün kokusunu içine çekti.
Kulağına Gülümseyerek, "Belki" diye fısıldadı.

Bütün mücadelesine rağmen gözleri dolmuştu.
Hiçbir şeysiz, hiç kimsesiz bıraktığını hissediyordu.
Korku, içinde bir balon gibi şişiyordu.
O kadar uzun zaman yalnız kalmıştı ve bu öylesine acı veriyordu ki.

Sözcükler de gözyaşları gibi istemeye istemeye çıktı ağzından.
"O...o.....kadar korkuyorum ki."
Bembeyaz bir örtü üzerine kapkara.
Dışarıda rüzgâr öbek öbek kar yığmıştı.

Sol kolunda on sekiz saattir bir serum varsa da onu düşünüyordu.
O kadar çok şey kaybettikten sonra, bu isteyecek o kadar az bir şeydi ki.
Ev bomboş ve çok büyük geliyordu şimdi.
Yalnızlık hissediyordu ve bundan sonra hep yalnız olacağı düşüncesiyle ürperdi.

Eski oyuncak ayısına sarılmış yatıyordu,
Gece lambasının soluk ışığı,
o değerli,
o masum yüzü ancak sıyrırıyordu.
Tombul yanağına düşen uzun kirpikleri uyku yüklüydü.
Sonra gözden kayboldu.

Bacaklarının ve sırtının adaleleri alev alev yanıyordu.
Soğuk hava ciğerlerini iğnelercesine delmekteydi.
Tabancasını çekiyordu.
Yere düşerken bir ara karlı bir gökyüzü parçası gördü,
sonra

Sessizlik. Rüzgâr. Ağaçların uğultusu.Karanlık.Sis

Hayır.

Ölmüş olsaydı kalbi böyle çarpmazdı.
Kolu işe yaramaz bir halde yanına düştü.
Bir adım daha geriledi.
Gölgesinin üstüne düştüğünü hayal etti.

[ikiyanayasla]Hakkari Çukurca 30[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332289/tombul-yanakli.html>

7 Hilux 7 ALBAY

Bot tabanlarının alev almasına ramak kalmıştı.
Gece yürürken Zap suyuna bir hayli yaklaşmıştık.
Su dizlerimize kadar geliyor ama ayak izlerini örtüyordu.
Kendi kendime konuşmaktan sıkılmaya başlıyordum.

Elinde taze soyulmuş ağaç kabuğundan oluşan bir boru vardı.
Terkedilmiş tarlalardan ve boş köylerden geçiyorduk.
Otların arasına sinerek ilerliyor, yola çıkmıyorduk
Yakılmış kulübelerin uzağından geçiyorduk.

Devriyelerimiz demiryolunun güneyindeki bölgeyi tarıyor.
Onların izlerini arıyorlar.
Hemen hemen üç yüz kişi.
Hava gitgide boğucu bir hal alıyordu.

Çok şükür! diye fısıldadı.
Ben de sandım ki...
Hareket ettikçe yaram tekrar kanamaya başladı.
Sağ cebimdeki elfenerini çıkardım.

Fenerin ışığında çavuşun kafasındaki yaraya çarptı.

Aman çok hoş...
Kanama durmuştu yine de yaraya tampon koyarak çavuşun başını sardım.

Belirli noktalara diktiği nöbetçiler yerlerinde değillerdi.
Ancak ortalık hâlâ çok sessizdi.
Ufaktefek beklenmedik izler bularak yere çömeldim.
Endişeyle kaşlarımı çattım.

Çok adam.
Başımı kaldırarak kuzeyi işaret ettim.
Geliyorlar!!!...

Yüzümün yanından akan kanlar çeneme damlıyordu.
Patlama sanki kulak zarlarını deldi ve başına bir ağrı girmesine neden oldu.
Elbombası çavuşun sanki bir balıkmış gibi boşaltmış.
Ben diz çökmüş...
Barsaklarını tekrar karnına sokmaya çalışıyordum.

Çavuş...
Keşke seninle birlikte yürüyebilsey.....

Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332487/7-hilux-7-albay.html>

CİNAYET ÇIKMAZI 1

[italik]iskeleti çıkmış bir adam.
Serum yemekten delik deşik olmuş vücuduyla bir hastane yatağında yatıyordu.
Teni yeşilimsi bir renk almış,
koca kafalı bir sütçocuğu,
küçük melek kanatları olan bir beşikteydi.
Ölü gibi hareketsiz bir çocukla gri bir merdivenden iniyordu.

Aynada kendine baktı.
Her zaman olduğu gibi neye benzediğine karar veremedi.
Gidip katilinin yüzünü görmenin zamanı gelmişti.
Buraya her gelişinde hep aynı duyguya kapılıyordu.
Saat çoktan 18.00 olmuştu.

Üzerinde kahve yansımaları bulunan ceketıyla tam tersini hisseder, kendini pastane vitrinine benzetirdi.
Kâbusları azalmıştı.
Kırmızılık,
kafasının içini kaplayan bu kırmızılık,
uyandıığında sabahın ışıklarıyla birlikte koyuluğunu yitiriyor.
Yaşamını bir çember gibi saran alışkanlıklar onu boğacak kadar sıkılaşmaya başlamıştı.
Kahve kokusunun sigara dumanına karıştığı
İngiliz pub'larına has bu atmosferi seviyordu.

Mavi gölgeden kurtulmalı mıydı ?
Gözleri kapalı bir halde,
birkaç dakika boyunca ılık suyun altında kaldı.
Bu gülünç deneyimden önceki ereksiyonunun bir cinayet sahnesiyle olduğunu unutmuyordu.
Ardından,
elbette öldürecek birini aramamıştı.
sadece sevişmek istemişti.

Ama bu da,
aynı şekilde bir tür çılgınlık,
bir tür kontrol kaybı demektir...
"Ölüm çizgisi"ne hangi mesafede duruyordu ?
Onu aşmaya daha kaç adım vardı ?
Duştan çıktı ve bir karar verdi.
Aklını yitirmeden,
mümkün olduğunca çabuk bu işin peşini bırakmalıydı
Paris'e geri dönmeli miydi ?
Yarı kalan işini bitirmeli miydi ?
Kâbuslarını unutmalı ve başarıya odaklanmalıydı ?

Geçmişine yeterince kafa yormuştu.
Ama bugün, bugün kimdi gerçekten ?

cinayet tutkusunun ardından giden biri mi ?

Pembe ve mavi ışıkların yanıp söndüğü odasına göz gezdirdi.
Müzik, duvarları ve yer döşemesini titretiyordu.
Elinde hayalî bir bıçak tutuyordu...
Saat gecenin ikisiydi.
Üç saat kadar uyumuştı.
Ve şüphesiz,
rüyasında cinayet işliyordu...
Kabuk bağlamış,
şekerli yaralar.

Onlarca bıçak darbesi almış vücudu...
İstedığı de bu değil miydi ?

Hakkari Çukurca 30[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332857/cinayet-cikmazi-1.html>

CİNAYET KİTABI

Deri koltuğa oturup raflardaki kitaplara baktı.
Seri katillerin bir toplantısına katılmış gibiydi.
Ölümler artık insan değil yalnızca cisimlerdi.
Bedenine ceset olarak değil, kanıt olarak bakacaktı.

*
*
*

Yeni bir bira şişesine uzanıp,
benim odadan çıkmamı bekledi.
Önlerinde, yığınla boş kahve fincanı birikmişti.
Nedenini hiç sorma. .
Birileri durup dururken üzerine geldi ve karnını deşti...

*
*
*

O civarda, insan hayatı alabildiğine ucuzdur.
Geçenlerde olan meyhane cinayetini
hatırlasana;
yarım şişe şarap uğruna...
Beton bloklar seni öldürür.
Ondan da kurtulmayı başarırsan, sokak serserilerine av olursun.

*
*
*

Boş bardağı masaya bırakıp tekrar arkama
yaslandım.
Yine o garip bakışlarından birini fırlattı bana.
Hiç ses çıkarmadan itaat ettiler...
Seni öldürmesi için en ufak bir neden yoktu...

*
*
*

Ama şimdi, benim elimde bir neden var.
İnsanlar genellikle kendi yaşlılarıyla arkadaşlık
ederler.
Birileri, daha önceki bir olaydan dolayı onun
peşine düşmüş olabilir.
Ama yalan söylediğimi biliyordu.
Sitemli gülümsemesine,
kederli bir küçük bulut gelip çökmüştü...

*
*
*

Avcumun içindeki parmak ise,
cansız bir et parçası gibiydi.
Daha yenilerde, sırtıma çullanmış bir çift katilden kurtarmıştı beni.
Soğukkanlı filan değilim, sadece ilgisizim.
Yerdeki cesedin kanı hâlâ akmaktaydı.

*
*
*

Tek düşünebildiğim şey, bir dahaki sefere leke kaldıran bir halı almam gerektiği idi.

Yüzü, az önce geçirdiği ölümcül maceranın bütün dehşetini yansıtıyordu,
ama benim için tanınması güç değildi.
Çevrede garip bir sessizlik vardı...

*

*

*

Cesedin başına dikilmiş beni gözleriyle yiyordu adeta.

Dışarıda, yağmur dinmiş,
hava gri bir renge bürünmüştü.

Odanın her yanının fotoğrafı çekilmiş,
ilk anda yapılması gerekenler yapılmıştı.

Eşikteki iki polis memuru

*

*

*

Uzattığı birayı aldım.

Esrarengiz şeylerden hoşlanırsız biz,
bi tanem

yalancı.

Sen işten başka bir şey düşünmezsin.

Adam vurmaktan hoşlanan sevgili arkadaşlarından biri mi ?

Hayır,

Tamam,

tamam...

bir şey anlatmana gerek yok.

Oysa...

*

*

*

Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1334374/cinayet-kitabi.html>

DIZZO SEVGİLİM

Kasayı çıkartıp masanın üstüne koydu.
Kilitliydi.

Anahtarların yanındaki küçük çakı ile kilidini açmayı denedi. Olmadı.

.

Mutfığa giderek orada bulduğu bir tornavida ile kilidi zorladı.
Yine açamadı.

Odanın sessizliği içinde karşı taraftaki telefonun çaldığı duyuluyordu.
«Neymiş o?»

.

«Para peşinde koşuyor değil mi?»

«Gizlice nişanlımın evine girdim»

«Olamaz!»

odasındaki dolabında bulduğum bir kasayı aldım»

Gözlerini kapatmıştı.

.

«Kasayı eve getirdim ve kapağını kırdım»

O kasayı kırarken sen de orada miydin?

Bunların kasadan çıktığına emin misin?

«Pekâlâ,» dedi.

.

«Belki de ilk başta onu çeken para olmuştu.»

Zorla gülümsedi,

«Hayatımda ilk defa paran olduğu için teşekkür borçluyum sana.»

.

Şimdi bir oturma odasına girmişti.

Kadife koltukların kolları aşınmıştı.

Pencerelerdeki perdeler kapalıydı.

Çerçevesi resimlerin kenarlarında çeşitli vesikalık iliştilmişti.

.

Sansar hep gülümsüyordu.

Hep para için, senin o kıymetli paran için, değil mi?

İşte budur senin zihninden geçen!

Siz kimsiniz, kuzum?

.

Siz ne karışyorsunuz bu işe?

Bu zevki tatmadım henüz.

O zaman lütfen bana burada ne aradığınızı söyler misiniz?

Uzun bir hikâye bu.

.

Polisin ne dediğini duydunuz...

«Bir hırsızmış!»

.

Yani sizden hoşlanmadığımı mı söylemek istiyorsunuz?

Hayır, doğru değil bu.

Niyetlerinizden bir an bile kuşkulandım.

Ona karşı bir gençlik heyecanı gösterdiniz...

.

Fakat çabalarınız bana çok acı verecek yollara yönelmişti.

«Nişanlının intihar etmediğine inanmayı istemez miydim sanıyorsunuz?»

«intihar etmedi!»

.

Gülümseyerek nişanlısına baktı.

Kız güldü.

Bir dakika sonra kız adamın yanına geldi.

.

«Hayrola, yüzümde birşey mi var?» diye sordu.

«Ne?»

«Bakıyordun da.»

«Yoo, hayır, hayır.

Birşey içmek ister miydin?»

«Evet.»

.

.....Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335110/dizzzo-sevgilim.html>

KATIL'İM ?

Pazar gecesini,
kanepenin üzerinde seviştikleri o dakikaları hatırladı
Bunlar ne?

Isırdığında çöreğin içinden hafifçe dışarı süzülen kırmızı jöle.
Neredeyse masanın üzerine yerleştirilmiş gibi.
Fotoğraftaki kanlı ceset görüntüsüyle muhteşem bir uyum içindeydi.

Sadece basit bir şeye bakacağım.

Işığı açıp,
bir süre dinledi.
Gözlerini iyice kısarak,
Hiçbir şey duyulmuyordu.

.
. .
Birkaç basamak indi.
Sonra sırtını duvara yaslayarak,
eğildi,
etrafa bakındı.
Işıklar,
siren,
telsiz sesleri adeta birbirine karışmıştı.
Ceset şüphe çektiği müddetçe oltanın ucunda sen de varsın.

.
. .
Boğazınıza kadar pislige battınız.
Bu arada farkında mısınız,
bunu gelip bizzat yüzünüze söylüyorum.
Öyle telefon kulübesinden isimsiz aramalar,
posta kutusuna atılan fotoğraflar filan kullanmıyorum.

.
. .
Bırak sırları onda kalsın.
Zaten iki ilişkiden ağzı yeterince yanmamış mıydı?
Bir kez daha denemeye ne gerek vardı?
Ama o daha fazlasını istediğini de biliyordu.

.
. .
Gizem dolu bir insandı.
Bir bulmaca gibi....
Onun kalbini tam manasıyla kazanana dek de pes etmeyecekti. Kendisine kalın bir savunma kalkanı oluşturmuştu
ama cesetler önünde sonunda bu kalkanı aşacak bir yöntem bulacağına emindi.

.
. .
Eğer istersen bana anlatabilirsin.
İnan bana benim duymadığım hiçbir şey kalmadı hayatta.

.
. .
Kokuyu bastırmak için ocakta birkaç kahve çekirdeği yaktı.
Bu numarayı olay mahallerinde öğrenmişti.
Sinen ceset kokusunu bertaraf edilmesi için benzer yöntem kullanılırdı.
Bak bakalım gazetelerin püf noktaları köşelerinde böyle bir şey bulabilecek misin ?

Ceset kokusundan kurtulmak için ne yapmalı?

Ama bir miktar suçluluk da hissediyor olmalısın.
Sigaralar sende kalsın.
Ancak bunu yapabilirim.

Süs bebekleri gibi giyinip,
kendi yarattığı hayal dünyasında yaşamak...
Ama sonunda tek başına mutsuz olmanın hem daha ucuz hem de daha kolay olduğunu fark ettim.
Yeniden sustular.
Hayır..
Herkes de sonsuza dek mutsuz bir yaşam sürecektir.
Kimse farkına bile varmayacak.
Hiç sanmıyorum.
Hiç evlendin mi sansar ?

Başın daha fazla belaya girmeden kurtar kendini.
Sen onların neler yaptıklarını biliyorsun.
Belki de benim düşündüğümde de fazlasını biliyorsun.
Ama hâlâ ruhlarını taşımaya devam ediyorlar.

İşte beni çileden çıkartan bu.
Cesur olup gerekeni yapma zamanı gelmedi mi ?

Hakkari Çukurca 30

Herşeye rağmen özler kalbî m....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335844/katil-im.html>

BİR ŞİŞE SİGARA

Gökyüzü çirkin bir masmaviydi
Yollarda birkaç öğrenci dolaşıyor.
Mavi elbiseni giymeni istiyorum.
Ben derse filan giremem artık.

Herhangi bir günkü gibiydi sanki
kolunun altında kitapları,
yeşil kazağı,
siyah eteği ile
Yüzünden kaygı duymuş olduğu halde,geldi yanına.

İyiyim,bu... bu...
askerdeyken aldığım yaranın yerini göstererek,
arasıra böyle sancır da,

Gözleri üzüntülüydü bana bakarken,
kolundaki sigara yanıkları
su damlaları gibi konmuştu.

Bir an düşündükten sonra gözlerini yumdu,
arkasına yaslandı,
Saçlarını geriye iterek kaşlarını çattı.

Kitabından anlamsız sayfaları çeviriyor.
Kırmızı kalemle çizilmiş anlamsız formüllere baktı.
Şehrin içinden geçip nehre kadar yürüdük.
Nehir mavi değil,
donuk çamurlu bir kahverengiydi.

Salkım Sokağı Köprüsü'nün demirlerine dayanıp sulara bakarak bir sigara yaktı.
Kitapları sigaradan her nefes alıp verdiğiinde tek tek nehre atıyordu.

Kızı omuzlarından yakalayıp gülümsedi.
Aferin.
İşte böyle olmalı dedim.
Sen hiç üzülme.
Derin bir soluk aldı.

Son bir gülümsemeden sonra kız güneşin altında yanan yola doğru yürüdü.
Saçları altın gibi parlıyordu.

Binanın köşesinde kaybolana kadar arkasından baktım...

.
. .
Uzarlarda bir arabanın fren yapması bir an ürküttü kendisini.
Ormanda bir kuş sesine benziyordu bu.

.
. .
Cansız bedenini görünce dünya başıma yıkıldı.
Sessizliği kuş kanatları bozdu.

.
. .
Bir silah sesi işitildi,
kulağınım dibinden vızıldayarak bir kurşun geçti.
Tüfeğimi omzuna kaldırdım.
Nişan aldım ateş ettim.
Kuşlar kaçıştılar.

.
. .
Sonra birden bir silah düştü yere.
Meğer hepsi mutsuz ve hayata küskün bir hayaldi.
Nöbet değişimi için fosforlu saatime baktım.
Saatin üstü sigara külü ile bezenmişti.

.
. .
Nöbette sigara içmek yasaktı.
Sigara içmemiştim eminim.
Nöbet kulesinin 50 metre kadar kuzeyinde anlam veremediğim
bir karanlık belirdi.

.
. .
Kız, sigaranın yanan ucunu kendilerine döndürerek,
karanlıktan turuncu halkalar çizmeye başladı eliyle.
Sonra sigarayı ağır ağır salladı, kulağına,

.
. .
«Sen benim kölemsin,»
diye fısıldadı.
Her dediğimi yapacaksın!

.
. .
O kadar cana yakındı ki gülümsemesi.
Sigaradan her nefes çekişte sarı saçları ve iri kahverengi gözleri aydınlanıyordu.
Sağ elimi kendine doğru çekti
Küllüğüm yok kusura bakma ! dedi.

.
. .
Yere atmak istemiyorum sonuçta sen temizliyorsun.

[alt_cizgi]
Hakkari_Çukurca_30[/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1337418/bir-sise-sigara.html>

ÖĞLEN SAATLERİ

Gözüme çarpan kara bulutlara çivi çaktım.
10 gram pamukla düğümledim.
4 gündür adım adım açım.
Soğuk kaldırımların bana attığı çalım.

-
-

Her şey dalgaların emdiği kum şatolar gibi eridi gitti.
Yüzüme iki mavi bilya gibi bakan simitçi.
Karşısında, boşlukta sallanıyordum sanki.
Bir çanın içindeymiş gibi

-
-

Demir köprü bir battaniye gibi sallanıyordu.
Sağ tarafındaki sıcaklığı sırtında hissetmeye başladım.
Blöf yapmıyorlardı.
Öldüreceklerdi beni.

-
-

Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1337598/oglen-saatleri.html>

MASKELİ ALBAY

[italik][italik]O bir maceracıydı,
temizlikçi değil...
Beyninin içinde sivrisinek sürüleri...
Gözyaşı içermeyen son kelimeler...
Ölümün kuru dudakları,

Yeşil gözleri griye dönüyordu.
Öldüğüm için mutluyum.
Kırmızı teni...
jiletten ödünç renk alıyordu.

Umarım jilet acıtmıştır.
Fakat elleri neredeyse hiç durmaksızın titriyordu.
Kendimi kuş pisliği gibi hissediyorum.
Hiç rüya görmemiştim.
[/italik][/italik]

Hakkari Çukurca 30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344218/maskeli-albay.html>

ÖLÜ BEBEKLER

[italik][italik][italik][italik] Benimle mutsuz olup olma-dıklarını mı?
Ekmek almaya gidiyorum diye çıktıkla-rında bir daha eve dönüp dönmeyeceklerini mi?
Isırğanlar-dan sakınarak ormana iniyorum.

.
.
Yapabilseydim şayet,
sarılmak
Bu geceki ikinci akşam yemeğini mikrodalga fırında ısıtıyorum.
Antidep-resyondan haz etmiyorum.

.
.
Ölüp gitmiş bir adam artık o.
Bu kadar.
Yeni doğmuş bebek mezarlara gülücükler saçarken ben siyahlı kadına sarılıyorum.

.
.
Her şeyi görüyor.
Tabutunu mezara yerleştirirlerken kulağıma fısıldadı.
Kendimi ilk kez o zaman yakın his-settim işte ona.

.
.
Sıradan bir cenaze töreni,
kısa bir vedaydı.
Bir anlıktı o bakışma,
ne ki sürüp gidiyordu hala.
Bebek yuvarlandı,

.
.
Sümükleri akıyordu üzerime soğuktan dona donu izliyorum on-ları.
Bir silah sesi duydum
ve o saf merakımla başımı arkaya çe-virdim.
Kulak kesildim

.
Neydi bu gürültü ?
.
Bebek nerede ?
.
.

Sonra bir anne çocuğunu nasıl ararsa öyle arama-ya koyuldum.
Koşarak ya da yürüyerek değil....

.
.
Ne gündüz ne gece, ne çatı burası ne de taşra

.
.
Hakkari Çukurca

[/italik][/italik][/italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344782/olu-bebekler.html>

İYİKİ DOĞDUN CANIM

A... Öyle ya...
Kendisiyle tanışmamış olacaksın.
Çabalamaktan
vazgeçti.
Gözlerini kapadı.

Bir bidon benzinle bir kutu kibrit hayal
etti.
Kibritlerin
sesini duydu.
Kutuyu açarak bir kibrit çöpü seçti.

Kutuya sürtünen kibrit
çöpünün sesini duydu.
Karanlık çöktükten sonra ilk defa,
depoda yaşayan bir ruh
görüyordu.

kükürt kokusunu aldı.
Sanki bir şimşek
çakmıştı.
Parlayan alevleri gördü.
Gülümsedi, güçlenmişti.

O gece yirmi iki yaşında olacaktı.
Dışarıda
rüzgâr uğulduyordu.
Yıllardır sıkışık bir evde yaşıyordu.
Depo onun için cennet sayılırdı.

Ankara / Keçiören ;)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352160/iyiki-dogdun-canim.html>

SUSMAK İSTEMEM

Ellerini pis pantolonuna
sildi.
Durmadan gevezelik ediyordu.
Onu daha sonraya saklayalım.
Nasılsa bir çaresine bakardık.

Güneşin sıcaklığı bile ürpertiyordu bizi.
Sabahları serin oluyor artık.
Kış yaklaşıyor.

Çadırda kalmak hoş
olmaz kışın.
Yamalı içini çekti,
sonra başını doğrulttu.
İyice bastımadan birkaç kuruş kazanırız. inşallah.

Yağmurlar geldiğinde bir eve girmiş olmalıyız.
Sen içini rahat tut.
Evin olacak,
korkma.

Dokuz ay dolmadan bir aile edinirsin sen.
Ne yapsan kavga etmeyeceğim seninle.
Gidiyoruz herhalde.
Uzatmaya gerek yok.

Sabah çikalım bari yola.
Tam bir aydır buradayız.
Her gün dolaşılıyor,
iş miş yok.
Konuşmaya korkuyoruz.

Paralar bitti.
Lafını etmeye
ödünüz kopuyor.
Her akşam oturup yiyor,
sonra kalkıp gidiyor.

Dayanamıyoruz konuşmaya.
Oysa konuşuyor umarsızca
onun da şu rengine bakın.

Bir günlük yağımız,
iki günlük
unumuz,
on tane de patatesimiz kaldı.

Yürüdük ikimiz.
O ve ben,o ve ben.
Konuşmadık,
konuşamadık...
Boğazımız kupkuruydu çünkü.
Hiç konuşamadık.

Ateş söndü şimdi.
Yeniden yakmak ayıp.
Aydede geliyor neredeyse.
O konuşur bizle.

Kurtuldu ruhumuz.
Bir daha günah işlemeyelim.
Günahların hepsi nelermiş,
bileydim keşke.
Hepsini işlerdim
o zaman.

Günahlarınla konuşurdum,
sen benle konuşmuyorsun.

Ölüm bir dost olurdu bize.
Uyku da ölümün kardeşiymiş.
Eski günler geri dönerdi.

Ne zamandı o ?
Konuşacak bir kız
bulmalı.
İyi fikir !!!
Yıldızlar da öyle alçak,
öyle yakın ki !
Ölüm neşe öyle içiçe ki,
aslında ikisi aynı şey.

Kim demiş kötü
diye ?
Kim cesaret edebilirmiş öyle bir şeye ?
Kim sonsuza dek susar ?

Ankara / Keçiören

Gölbaşı / Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352917/susmak-istemem.html>

BALTALI BABOŐ

Bu sabah erkenden gittiler.
İster istemez sevimli ve tatlı...
ister istemez.
Ya gözler ?

Sokaklarda kimsecikler yoktu.
Tüylerim diken dikendi.
Yağmurdan ıslanmış eliyle,
bana
dokundu.

Tornavidayı cebimden çıkartıp montunun içine saklamıştı.
Tornavidayı karnına sapladı.
Tornavidayı eteği ile sildi.

Sakin ol.
Köşeye sıkıştım.
Beni sinirlendiren de bu...
Kapana kısıldım.
Şimdi ne yapacak?
Daha kaç kişinin işini bitirecek?

Üstümde bir örtü vardı,
Kardeşim haykırıyordu.
Böyle bir haykırış,ömrümde duymadım.

Söylediklerinde,babamda bayılmış.
Ona da bir yatıştırıcı iğne yapmışlar.
Yağmur yağıyor.

Ben kimsesiz ölmüşken,
yağmur yağdığını fark etmek aptalca!
Ama yağıyor işte.
Üşüyorum, üşüyorum

Buradan gitmek istiyorum.
Ancak, kalmam gerek gibi bir
duyguya kapılıyorum.

İki saattir burada oturmuş sigara içiyor ve yağmuru seyrediyorum.

Odam kan içindeymiş.
Çok soğukmuş, yerler buz
tutmuş.
Babam ağlıyordu.
Babam bir balta ile beni öldürmek istiyordu.

Boynunun damarlarının attığını görüyordum.
Uyandım.
Çok soğukmuş.

Uykularında nefes alışlarını
dinledim.

Canını acıtacak bir şey bulacağım,

çok acıtacak,
çünkü benimle uğraşmaya
yeltendin!
Benimle uğraşmak için deli olmalı!
Bu arada sana ipuçları vereyim.
Ben deliyim...

Korkudan öleceğimi sandım.
Bir an için inandım.
Arkamı dönünce, baltanın parladığını görür gibi oldum.
Beni en çok korkutan da balta.

Ter içindeyim.
Çok soğukmuş dün gece.
Deftere damlıyor.
Gözyaşı sanma sakın.
Asla ağlamam.

Ağlayacak vaktim yok.
Yapacak çok iş var.
Baltaları bileme vakti geldi.
Sonunda kim olduğunu bilmek ümidiyle.

Van / İpekyolu / Hafiziye / Montana 4001
Çarşı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1354387/baltali-babos.html>

ESKİDENDİ O

Merhaba, canımın içi, ne haber?
Bugün tatlı bir sözün yok mu?
Polislerle lak lak
etmekle mi meşguldün?

Yazık, yazık, meleşim!
Malikhânededen çıktığını gören olmuş.
Üç dakika önce yoktu,
eminim, bakacağım.

Başım çatlıyor,
artık oynamak istemiyorum,
evime gitmek istiyorum,
nereye olursa,
başka yere,
durmasını istiyorum,
Hanımefendinin dirilmesini istiyorum.

Tüm bu kötülüğe,
tüm bu
felaketlere,
bu iğrenç işlere bulaşmış olmam mümkün mü?
Bu bir ceza mı?

Birkaç mücevher,
bir avuç metelik yüzünden hak
etmiş olamam.
Bunları benden uzak tutun,
lütfen...

Ölüm saatim yaklaşıyor.
Elimden de bir şey gelmiyor.
Denizi bile hiç görmedim ben.

Zırvalıyorsun,
ölmeyeceksin,
haydi ciddi ol.
Bütün günahlarının cezasını çekeceksin, sonunda çekeceksin...
hakaretlerin,
küfürlerin,
küçümseyen bakışların cezasını bulacak. Ailemiz tertemiz,
aklanmış olacak,
beni asmak isteyen çıkmayacak...

Patron benim,
oyunu ben yönetirim.
Uyuyor musun ?
Uyuyup uyumadığına bakacağım...
Yazıyor musun ?

Gözü dönüyor,

peşimi bırakmıyor,
beni
özlüyorsun ha?
Uyuyor musun?
Sarhoş musun?
Sarhoş olsam,
işine gelirdi değil mi
alçak, kaçık!
Kapıyı kilitlemeyi unuttum...
oldu

Bu satırları okuduğun sırada kapıyı açarsan,
seni bir sürpriz bekliyor...

Bir fikrim var.
Pis sümüklü,
seni öldüreceğim,
yarın gece yarısından önce seni öldüreceğim.
Ölümüne herkes çok sevinecek.

/Hakkari / Çukurca / Karataş /

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355466/eskidendi-o.html>

#ELMALI

[ikiyanayasa]Güneş yeniden doğacak mı ?
Ayağını üzerimden çek, dedim.
Bacağımla uyuştum.
Benimse içimden onu boğmak geliyordu.

Bu sıradaki kâğıt," dedim
Hiç koşmadığım kadar hızlı koşuyordum.
Seni paramparça edeceğim.

Buralarda kimse böyle bir şey yapmazdı.
Bak, lanet olası köpek ne getirmiş.

Elbette.
Siz ikiniz çocuk değil misiniz?
Aslında çocuk dediğini o zaman anladım.
Yapma dedim,
"Çocuk."

Sana kahvaltı ismarlayayım.
"Ciddi misin?"
Çıkarken ona gerçeği sordum.
Oyundan vazgeçseydim.
"Ne?"
"Çocuk."

Başımı kaldırıncı tepemde dikilen babamı gördüm.
Gözlerimi ovuşturdum.
"Burada ne işin var?" diye sordum.
"İnsan arkadaşlarıyla böyle mi konuşur?"

Güneşin doğmasını ve sıradaki çocuk.
Kâğıdın hemen gelmesini istiyordum.

Karanlıktı.
Yatak örtüleri terden örülmüş gibiydi.
Ayak bileğimden bir ter damlası süzülerek ayağımın kavisinden yuvarlandı.

.....
öldürmek istiyorum.

.....
Onu öldürmek istiyorum.

.....
Onu öldürmek istiyorum.

.....
Onu öldürmek istiyorum.

.....

Akşam yemeğinde ne var, anne?
Henüz bilmiyorum.
Gözlerinin önüne dökülen buklelerden birini arkaya attı.
Saçlarından tutup seni yerde sürükleyeceğim anne.[/ikiyanayasa]

Kaynak:

ELMALI 2

[ikiyanayasla]Çocuklar yarın eve gelecekler.
Birden uyandı ve yüzündeki gülümseme kayboldu.
Gözlerini açtı.
“Neden uyandırdın beni,” diye içini çekti.

Yine o rüyayı görüyordum,
hani hepimiz [italik]Cennetteymişiz...[/italik]

Güneş doğudan yeni görünmüştü ve evin içinde çit çıkmıyordu.
Her taraf sabahın telaşıyla koşuşturan bu yaratıkların sesleriyle doluydu.

[alt_cizgi]Lütfen, Çocuğum...
aman, ne olur...
ne olur korkma[/alt_cizgi][/ikiyanayasla]

.30.Çukurca.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377737/elmali-2.html>

TAKİP

Kedi mırladı.
Benim için...
Sanırım artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.”
Başını arkaya yasladı, gözlerini kapatıp tam bu ana baktı.

[/ikiyanayasla]

Erkekler yok, içki yok dedi
Restoranlara gitmek yok.
İnternet yok, makyaj yok
koltukta ortaya kayarken, kahkaha atıp öksürdü.
Makyaj! Ben?

[italik][ikiyanayasla]

Kaşlarımı çattım.
Kim, ne yapıyor?

Seri katiller
Duyguları incinmiş insanlara hitap edecek.
Kitabın seksle alakası bile yok
Gülümsemesini gizlemek için dudaklarını birbirine bastırarak bardağını kaldırdı.

Hiç değilse yakınlaştığın yabancıların
prezervatif kullandığından emin ol ve telefonunun konum servisini açık tut ki cesedini bulabilirim
[/ikiyanayasla]

Tüylerim diken diken oldu.
Havayı dolduran belli belirsiz
baharatlı vişne kokusu duyularımı allak bullak ediyordu.

Zaten kimse saçma ya da kıyafetlerime bakmıyordu. [/italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600488/takip.html>

ALAN DAĞI

[italik]
Beni düşünür musun?
Elinde küçük bir fotoğraf olsun.
Gözlerinde yaş olmasın.
Kimseye anlatma beni

Kedine iyi bak.
Biraz yaşlıydı.
Biraz olsun yalan söylemeyi öğren.
Beni yerlere ser.

Kana bulansın Tarım 2 sokak.
Bana sevmeyi öğret.
Elinde kızılıcık sopası.
Oturup konuşsak tatlı dilli.

Anan bizi seyretsin.
Elinde kestane şekeri.
Kavuşmadan yeriz.
Kar yağsın kapına.

Baban camiden gelsin.
Kahvehaneye gitmeyi unutmasın.
Sen benimle kal hemi
Sorutsak Osmangazi Meydanda.

Siyah çantayı evde unutma hemi.
Tak ince parmaklarına yüzüğü.
Her görüşte taşa tut beni.
Vurda öldür beni.

Kurtar beni ne olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601736/alan-dagi.html>

BABACIK O KİM?

[italik]
"Baba?" diye seslendi..
Nedense sesinin titremesine
engel olamamıştı.
Damarlarındaki kanı alev almış gibi bütün vücudu yanmaya başladı.

Sevgili babası ölmüştü.
Yine de kendini zorlayarak elini uzattı.
Yüzüne dokunmaya
dayanamayacağı için parmak uçlarını ceketinin koluna hafifçe
değdirdi.

Buz gibiydi ama açık pencereden esen rüzgarın serinliği değildi bu.
Ölümün soğukluğuydu.
Eli babasının kolunda Casio saate ilişti.

Kun-dak-çı-lık, diye hecelemişti.

Kundakçılık ne demek, baba?🔥

Biliyorum, şekerim...
Pişmiş kelle gibi sırtmaya devam ederek üstüne çıktı.

Babamın vasiyetnamesinde biz yok muyuz yani?

Soruyu kime sorduğu bile belli değildi.

Şaşkınlıktan ağzından öyle çıkıvermişti.

Artık kalkabilir miyiz, babacığım?
Battaniyeyi sabırsızlıkla çekti.

Acemi birliğinde bile bu kadar erken kalkmamıştım...
yuyamıyoruz...

Neden peki?

Yeni ev için çok heyecanlıyız.

Bugünkü taşınma konusunda ben de heyecanlıydım,
Hiçbir zaman sevmemiştim.

Muhtemelen hayır.

Temiz bir başlangıç yapmak için iyi bir yerdi.

Daimî evimiz..

Burada uyuyabilir miyiz?

Başka seçeneğim var mı?

05

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601762/babacik-o-kim.html>

DENİZSİZ ANKARA

Bizi ben kaybettim şef.
Hawaii'yi kaçırırsan sonraki durak Tokyodur.
Ben senin kiliseye giden biri olduğumu sanmazdım.
Öyle biri olmadığım için özür dilerim.

Bize ne diyorlar şef...
Savaşta kaybolmuş yoksa
Ehhh
Okyanusda kaybolmuş bu şekilde iletilerdi.

Uçakga ve personele dair iz bulunamadı.
Madalya almak için sıra bekliyorum şef.
Çok ama çok hayalperestsin evlat.

Avucuma bir yudum deniz suyu aldım.
Kaç gündür buradayız şef.
Sakin düşündüğünü yapma.
Avucunu boşalt ve bana bak evlat.

Biliyorum bizi kurtaracaklar.
Hala bekliyor musun şef hala?
Biraz olsun yağmur yağmur yağmur!
Şefin gözlerinden iki damla yaş aktı.

Bana artık emirler samurmaktan bıkmış.
Okyanusa bakıyordu.
Ben ölmeyi bekleyen ayağı sakat bir at.
Kimin vuracağını bilinmez.

Artık gökyüzüne bakamaz oldum.
Şefin gözleri yukarda yukarda...
Bir çift bulut görmüş olmalı.
Hiçliğin ortasında hafif bir gülümseme yakaladım.

Evli misin dedi ?
Şef gülümsemesi gitti.
Hayır hayır sevgilim var beni bekliyor.
Bekleyen birisi olması güzel.

Beni kimse beklemez dedi şef.

Aniden alını kırışıklık içinde kaldı.
Gülümse gitti hızla tuzlu suya karşıtı.
Hiç konuşmadı guguklu saatim gibi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1602574/denizsiz-ankara.html>

TELEFONUM KIRILDIM

[ikiyanayasla][ikiyanayasla][ikiyanayasla]
Nadasa bırak hadi
Bu kadar yalan var
Benim için duygusuzca
Ne var başkası için körpe

Heykelin nerede?
Suratından anladım.
Saçın yine aynı
Hani nerede o ailen?

Koca kışında yine aynı don
Yazsın en yalancı gazete.
Deniz nerede?
Hani dalgalı idi.

Bak sen hala buradasın.
Belki yarın böyle kalmaz.
Kendi iradenle bitir öfkemi.
Al elimdeki bıçağı kendimi kesmek hoş olmaz.

Bir kez olsun lafımı dinle
Kapat bu ampulü.
Dinlensin oda.
Çok yoruldu beni izledi bütün gece.

Kalk artık üstünden o sandalyenin
Yanıma gel.
Boynu bukuldu yavrucagın.
Küser kırılır bir gün.

Beni senden daha çok saran biri var.
Pamuk gibi kokar bazen.

>[?]
8 temmuz 2025

>[?]
•Türk ilaç•
•Mola 12:25• [yemek molası]

11 temmuz 2025
00:12
8•4

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636559/telefonum-kirildim.html>

ET SEVMEYEN KASAP

Benim başka bi adım daha vardı.
Eskiden tabii
Artık hatırlamıyorum.
Canım Nescafe istedi.

Kafam öyle karışıkki.
Eyvahh !
Tam da arayacak zamanı buldu.
Dün gece rüyamda gördüm palavraları.

Geçici bi hafıza kaybı lazım şuan.
Şimdi uyumam lazım.
Sana birakabileceğim bir eşyam yok.
Katil beni öldürmek istiyor.[ikiyanayasla][ikiyanayasla][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636571/et-sevmeyen-kasap.html>

15 TEMMUZ

Yazacak çok şey ama bunaldım bu hayattan
Hala iktidar sevicileri var sağda solda
Bu kadar yeter

ŞEHİTLER ÖLMEZ VATAN BÖLÜNMEZ

TÜRK TÜRK TÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637673/15-temmuz.html>

TANSİYON 1

[ikiyanayasla][/ikiyanayasla][ikiyanayasla][/ikiyanayasla][ikiyanayasla][/ikiyanayasla][ikiyanayasla][/ikiyanayasla]

Ne *ok yiyorsunuz?

Kırmızı yüzlü, şişman polis nefes nefeseydi.

ince bıyığı soluklarına tempo tutar gibi titreyordu.

Telsizden bir ses duyuldu

"Tüm... tüm birliklere
çağrı... tüm birliklere...

Ben... Burada bir....

Bakışlarını daktiloyla yazılmış satırların üzerinde gezdirdi.

Hekim ölüm saati konusunda bir şey söyleyemiyordu.

Görünürdeki yaralardan söz etmekle yetiniyor,
ölümü boğma sonucu nefessiz kalmayla açıklıyordu.

Daha fazlasını öğrenebilmek için,
cesedin uzatılması ve otopsi yapılması gerekecekti.

Komiser cesede yaklaştı.

Eğildi,
yüz hatlarını inceledi.

Akşam olmadan,

Saat kaçtı...

bölgedeki tüm serserilerin,

aylakların,

hırsızların listesini görmek istiyorum.

Bir de,

üç yüz kilometrelik bir daire içinde,

Araba hırsızlıklarını,

tüm hırsızlıkları.

Tüm otelleri,

restoranları ziyaret etmeniz gerekecek.

Sorularınızı faksla gönderin.

En küçük bir ayrıntıdan,

en ufak

bir kuşkulu hareketten,

dikkat çeken bir yabancından haberim olmalı.

Bir fikriniz var mı?

Bir kuşku, falan?

Tam tersine.

Şimdilik,

her şey mümkün görünüyor.

Bir kavga.

Bir intikam.

Enteller arası bir şey.

Ya da homolar arasında.

Ya da en basitinden,

rastlamış bir serseri,

bir sapık.

Kafanı toparla.

Kâbusun içine dal.

İçinde iyi olan ne

varsa, bu işe ver.

Kötülüğün yüzünü ancak öyle görebiliriz.

Filmlerde hiç görmedin mi?
Etrafta kovan bırakmamak lazım...
İyi ama, ne istiyorsun?
Polis misin?
Gerçekten de polis misin?

Beni ararsan,
kendini ölmüş bil.
Sen dilsizsin,
ömür boyu dilsiz.
Ben polisim, puşt herif!
Herifi yere fırlatıp dışarıya, güneşe çıktı.

O ise yalnızlığına sığınmış,
günleri,
saatleri,
haftaları sayıyor,
ağzını açmadan,
koca hafta sonu
tatilleri geçiriyordu.

Modern olma iddiasındaki bina,
Keçiörenin her köşesinde...
sanki...
hiç tamamlanmamış gibiydi.
Ya da belirsiz bir restorasyon süresi geçiriyormuş gibi.

Alçak tavanlı
koridorlar,
raptiyelerle tutturulmuş,
çocukların yaptığı resimleri vardı.
Çocuk boyunda, palto
kancaları.
Her şey tersti.
Kendimi ezilmiş bir ayakkabı kutusunda hissetti.

Mezarlar ve haçlar, güneşin altında parlayan yosunlar gibi,
gri ve yeşil arası renklerde,
hafif bir
meyil boyunca uzanıyordu.
Parmaklığın ardından,
çiğ ve solmuş çiçek kokusunu soludu

Aldığım ilaçlar burnumdan gelmeye başlar oldu.
Burnumdan gelen nefes sağlık ocağı kokar oldu.
Ellerim titriyor ilk kez iğne olacak çocuk gibi.
Kimseye birşey söyleme kaymaklı ekmek kadayım.
.....

Evde tatlı bitti elimde 80 tl lik zehir mademki evden çıktık.
Osmanlı tatlısı almasak mı?
Doktor yazısı gibi attığın son mesaj ne anlamam lazım?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637929/tansiyon-1.html>

KARTON ÜSTÜNDE UYU

Kuvvetli viskinin etkisi ile dönen bıçak.
Yüklü paranın altında kalan cansız bedenim.
Sandığı kontrol et kemikleri topla.
Jiletini keskin tut sarsak olmasın.

Kümesi horuzsuz bırakma.
Yaraların ne kadar derinde?
Korkma yabancı benim sansar.
Sensiz çürümüş meyvenin diyer kısmı gibiyim.

Şardivana çıkan merdivenin altında kaç gece uyudun?
Üstüne ne örttün?
Sivrisinek sinekler yıllık abonelik almış.
Sabah ezanı mı?

Seni uyandıran.

Cemaat gelmeden uzaman lazım.
Öğle uykusunda başka caminin üst katı seni bekler.
Bir ses işitmen lazım.
Bir düğün
sünnet düğünü
asker uğurlaması...

Bedava yemek bedava tavuk döner ve ayran
Nikotin bağımlılığı beni kesiyor yan sandalyede.
Bir gözü kör yaşlı teyze misin?
Bana sigara uzatan.

Cuma vakti geldimi?
Siyah ceketin sağ cebinden uzanan 200 lira.
Hangi dede verdi aklına kaydet.
Bir daha ondan isteme verse bile alma.

Dalga geçmeyin benim oğlumla.
Siyah eşarplı kızın ne derdi vardı?
Sana neden 8 dal sigara verdi?
Ona anlattın mı beni ?
sen kimsin?

Çubukluymuş 18 yaşında elinde küçük çakmak.
Kaldırım taşında oturan 2 ahmak.
Elimde ne taş var nede çomak.
Ne idi amacın asılmak?

Bildiğin dualarları oku.
Çaresizce ağla ağla ağla.

Kana boğuldu yaşlı ellerindeki üzüm taneleri.
Kara lastiği çamura batmış olmalı.
Kar yağmış siyah ceketine tane tane.
Kafasını kaldırmış gökyüzüne kasketi hafif ağır.

Kadehdaş ol yeter bana.
Kim var hayatında sen varsın nalet eder misin?
Kahrından gül kaderine.
Kafana tükür çıktığın inden.

Karnından bir garip ağrı.
Kalkı ver uzan yanına burası çok dar.
Kollarını boynuma dola soğuk ıssız buralar.

Karton üstünde uyu beton sana el sallasın.

Siyah eşarpın mı ? beni boğan
Sizin bir sevdiğiniz varmış.
Sadakatsiz olan sen misin ben mi?
Sen kimsin ben ben kimim?

Soğuk algınlığı mısın beni esir alan?
Saatler seni sorar karınca yuvalarına bak.
Sarmaşık halinde ellerin dert olsun bedenime.
Sor neredeyiz ? kimleyiz ?

Sigaran dertli yanar sen mutlu.
Sensiz yakıtım son mumdu.
Seç kendine keder bir tutam aşk kat.
Saçını topla rüzgar uçurur seni benden.

45 gün yaktun kralım.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1719329/karton-ustunde-uyu.html>